

A. Sulkowski staje się pozdanym nadykiem dla każdego myślącego polskiego obywatela.
„Kurier Polski”, 3. Al. 1917.

MUZY BIBLIOTEKA
ARTYSTYCZNO-LITERACKA.

WYBÓR NAJCELNIEJSZYCH UTWORÓW LITERATURY POLSKIEJ.

Cena tomu w opr. Mk. 1.90.

ENCYKLOPEDIA POWSZECHNA

18 TOMÓW, 10457 ILUSTRACJI, 72 MAPY, 23 TABLICE.

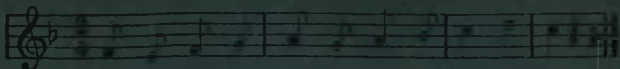
Cena kompletu w opr. Mk. 230.—

ENCYKLOPEDIA HANDLOWA

2 TOMY, 38 MAP, 2 TABLICE I 7 RYCIN.

Cena za 2 tomy w opr. Mk. 50.—

DO NABYCIA WE WSZYSTKICH KSIĘGARNIACH.

1. { Przy-bie-że-li do Bet-le-em pa-ste-rze }
{ Gra-jąc skoczno dzie-ciąt-ko-wi na li-rze }

60 Koled

i Pieśni

na Boże Narodzenie

Z MELODYAMI.

Zebrał i opracował

X. F. Bornik

dyr. chóru przy kościele
parafialnym w Płocku.

WARSZAWA

Wydawnictwo księgarni nakładowej M. Szczepkowskiego

Nowogrodzka Nr. 23.

1906.

Druck Pöstra Laskaueru i S. v. l.

60 KOŁĘD

<http://rcin.org.pl>

APPROBATUR

Plociae, die 17 Octobris 1904 anno.

Vicarius Capitularis Dioecesis Plocensis

Ant. Nowowiejski.

Cancellarius **Cl. Greffkowicz.**

№ 2317.

ОДОБРЕНО.

Г. Плоцкъ, Октябри 4/17 дня 1904 г.

Правитель Плоцкой Р.-К. Консенотори

Ис. Н. Греффковичъ.

Секретарь **Ис. В. Плоскевичъ.**

60 KOŁĘD

i pieśni na Boże Narodzenie

Z MELODYAMI.

ZEBRAŁ I OPRACOWAŁ

X. FRANCISZEK BORNIK

dyrygant chóru przy kościele parafialnym
w Płocku

BADAŃ
BIB
99-330 War

TUT
ACKICH PAN
DTEKA
ul. Nowy Świat 72
6-68-63

WARSZAWA

Wydawnictwo księgarni nakładowej M. Szczepkowskiego
Nowogrodzka № 23.

Druk Piotra Laskauera i S-ki, Nowy-Świat 41.

1905.

Дозволено Цензурою
Варшана, 26 Октябри 1904 года.

18.530

Odczuwając w literaturze naszej muzyczno-kościelnej brak podręcznego śpiewniczka z kolędami o melodyach poprawnych, a z drugiej strony, widząc w nich wielki skarb poezyi i strawy duchowej dla ludu naszego, który długie wieczory zimowe (a szczególnie w okresie Bożego Narodzenia) chętnie na śpiewaniu kolęd i pieśni przepędza,—postanowiłem zebrać, zdaniem mojem, najpiękniejsze z nich i w osobnym wydać je zbiorku. Melodye czerpałem z wielu źródeł poważnych i poprawnych i mam nadzieję, że pracą niniejszą oddam choć maleńką przysługę organistom, chórom parafialnym i tym wszystkim, których śpiew kościelny interesuje.

Oby kolędy i pieśni te, zawierające drogą spuściznę po ojcach naszych, rozbrzmiewając pod strzechami polskimi, zapalały serca śpiewających do pokochania Boskiego Dzieciątka i przyczyniły się do odradzania się Zbawiciela w duszach grzeszników.

Ks. Franciszek Bornik.

W Płocku, d. 23 Października 1904 r.

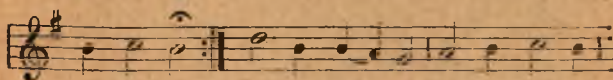

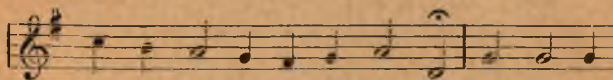
1. A czemuż mój Jezus.

1. { A cze-muż mój Je - zus tak u - bo -
A - ni po Kró - le - wsku, ni w dro-giej

go le - ży, } Znać dla te - go, by grzesznika,
o - dzie ży? }

Czar-tow-skie-go nie-wol - ni - ka, Od pie-kła

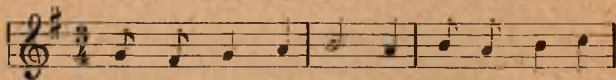
wy - ba - wił, Przez u - bó - stwo zba - wił.

2. Czemuż nie w pałacach rodzi się dziecina?
Wszak świat, niebo, ziemia, Jego jest dziedzina
Ale w stajence ubogiej
Na sianeczku w ten mróz srogi,
W kamiennym złóbeczku
Zimno Paniąteczku.

3. Czemuż nie w bogatej pościeli królewskiej,
 Nie pod pawilonem leży Pan niebieski?
 Pajęczyna pawilonem,
 By każdy człek był zbawionym,
 Od nałogu złego,
 Bogu obmierzłego.
4. A cóż za dworzany ma Boskie Dzieciątko,
 Syn Ojca wiecznego, miłe pacholaćko?
 Osieł z wołem to dworzany,
 Zważ, człeku, Pana nad pany!
 Bydłęta mu służą
 Jak Bogu posłużą.
5. A ty jak mu służysz? żalność mu zadajesz,
 Gdy za Jego dobro czartu się oddajesz;
 Porzuć twoje złe nałogi,
 Jezusowi lży na nogi
 Wylewaj serdecznie,
 Będiesz żył z Nim wiecznie.

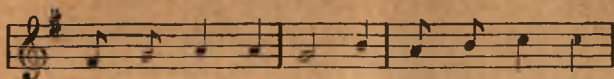
2. Ach ubogi żłobie.

1. Ach u - bo - gi żło - bie! cóż ja wi - dzę

w to - bie: Droż - szy wi - dok, niż ma nie - bo

w ma-leń - kiej o - so - bie, Droż - szy wi - dok,

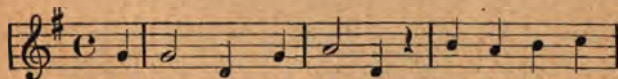

niż ma nie - bo w ma-leń - kiej o - so - bie.

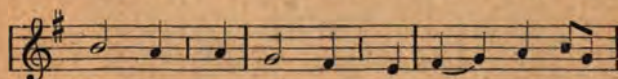
2. Zbawicielu drogi, takżeś to ubogi,
Opuściłeś śliczne niebo, obrałeś barłogi.
3. Czyżes nie mógł sobie w największej ozdobie
Obrać pałacu drogiego, nie w tym leżeć żłobie?
4. Gdy na świat przybywasz, grzechy z niego
[zmywasz,
A na zmycie tej sprośności gorzkie łyzy wylewasz.
5. Któż tu nie struchleje, wszystkim nie zdrętwieje
Któż Cię widząc płaczącego, łzami się nie zleje?
6. Przed Tobą padamy, czołem uderzamy
Witając Cię w tej stajence między bydłętami.
7. Zmiłuj się nad nami, obmyj z grzechów łzami
I przyjmij serca skruszone, które Ci składamy.

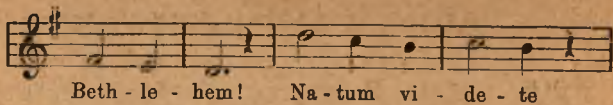
3. Adeste fideles.

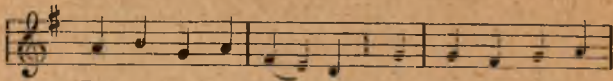
1. A - de - ste fi - de - les lae - ti tri - um -

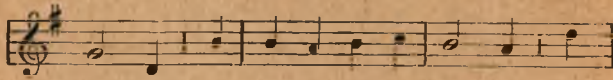
phan - tes, Ve - ni - te, ve - ni - te in

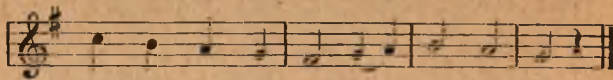
Beth - le - hem! Na - tum vi - de - te

Re - gem An - ge - lo - rum, Ve - ni - te, a - do -

re - mus! Ve - ni - te, a - do - re - mus! Ve -

ni - te, a - do - re - mus Do - mi - num.

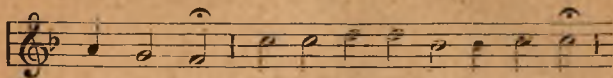
- . En grege relicto humiles ad cunas
Vocati pastores adproperant;
Nosque ovanti gradu festinemus.
Venite etc.
3. Aeterni Parentis splendorem aeternum,
Velatum sub carne videbimus;
Deum infantem panis involutum.
Venite etc.
4. Pro nobis egenum et foeno cubantem
Piis foveamus amplexibus!
Sic nos amantem quis non redamaret!
Venite, etc.

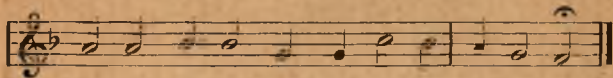
1. Anieli w niebie śpiewają.

1. A - nie - li w niebie śpie-wa - ją, Bo - gu cześć, chwałę

od - da - ją, We - se - le o - po-wia - da - ją,

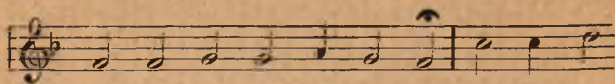
wszemu świa - tu znać da - wa - ją. Ko - lę - da.

2. Narodził się nam Zbawiciel,
Wszego świata Odkupiciel;
Izajasz prorokował,
Że się z Panny narodzić miał. — Kolęda.
3. Otóż się nam już narodził,
By świat z grzechów wyswobodził;
Anioł pasterzom objawił,
Że się na świat Jezus zjawił. — Kolęda.
4. W Betleem, żydowskiem mieście,
Tam się do Niego pośpieszcie;
Leży w żłobie łązy roniący
Zbawiciel nasz wszechmogący. — Kolęda.
5. Wdzięczna to nowina była,
Panna Syna porodziła;
Śpiewajmyż Mu nowe pienie
Za to Jego narodzenie — Kolęda.

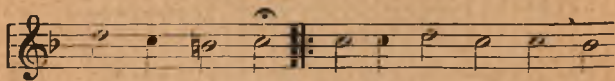
6. Cześć, chwała na wysokościach,
Pokój ludziom na niskościach;
Niech Bóg pochwalony będzie,
W niebie, na ziemi i wszędzie. — Kolęda.

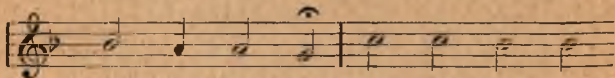
5. Anioł pasterzom mówił.

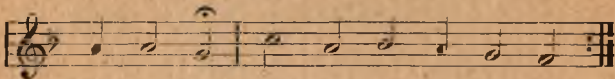
1. A - niół pa - ste - rzom mó - wił: Chry - stus się

wam na - ro - dził: W Bet - le - em nie bar - dzo

po - dłem mie - ście, Na - ro - dził się

w u - bó - stwie Pa - n wsze - go stwo - rze - nia!

2. Chcąc się tego dowiedzieć
Poselstwa wesołego,
Bieżeli do Betleem skwapliwie,
Znaleźli Dziecię w żłobie, — Maryę z Józefem.
3. Jaki Pan chwały wielkiej,
Uniżył się z wysokiej,

Pałacu kosztownego żadnego
Nie miał zbudowanego — Pan wszego stworzenia.

4. O dziwne narodzenie,
Nigdy niewysławione!
Poczęła Panna Syna w czystości,
Porodziła w całości — Panieństwa swojego.

5. Już się ono spełniło,
Co pod figurą było,
Aaronowa różyczka zielona
Stała się nam kwitnąca — I owoc rodząca.

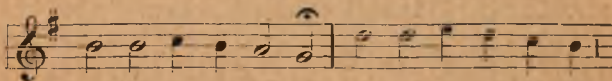
6. Słuchajcież Boga Ojca,
Jako wam Go zaleca:
Tenci jest Syn najmilszy jedyny
Wam w raju obiecany, — Tego wy słuchajcie.

7. Bogu bądź cześć i chwała,
Która by nie ustała,
Jak Ojcu, tak i Jego Synowi
I świętemu Duchowi — W Trójcy jedynemu.

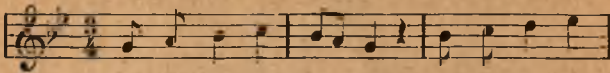
---

6. A wczora z wieczora.

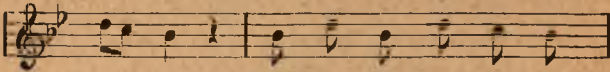
Melodya I.

Melodya II. *)

1. A wczó - ra z wie - czo - ra, z nie - bie - skie - go

dwo - ra, Przy - szła nam no - wi - na,

przyszła nam no - wi - na: Pan - na ro - dzi Sy - na.

2. Boga prawdziwego, nieogarnionego,
Za wyrokiem Boskim w Betleem Żydowskim.
3. Pastuszkowie mali, w polu wtenczas spali,
Gdy anioł z północy światłość z nieba toczy,
4. Chwałę oznajmując, szopę pokazując,
Gdzie Panna z Dzieciątkiem, wołem i osłątkiem.
5. I z Józefem starym nad Jezusem małym,
Chwałą Boga tego, dziś narodzonego.
6. Natychmiast pastuszy radzi z całej duszy,
Do onej to budki bieżą, wzięwszy dudki.
7. Chcący widzieć Pana, oddają barana;

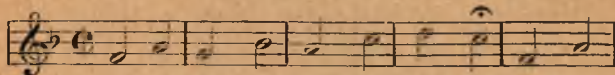
*) Charakter melodyi tej (minorowy) można zmienić na majorowy przez zamianę 2 bemolów na 1 krzyżyk (zamiast więc G-minor będzie G-major).

Na kozłowym rogu krzyczą chwałę Bogu.

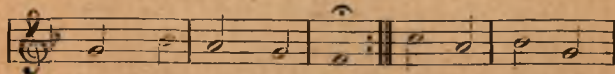
8. Niebiescy duchowie, z daleka królowie,
Pragnąc widzieć swego Stwórcę przedwiecz-
[nego.
9. Dziś Mu pokłon dają, w ciele oglądają
Z czystą Panną w szopie to malutkie chłopię.
10. Cieszą podarkami, więc i piosneczkami:
Witaj Zbawicielu i Pocieszycielu!
11. Witaj Królu nowy, Synu Dawidowy;
Ty nas masz wybawić i w niebie postawić.
12. W otchłaniach Ojcowie i Patryarchowie
Dawno Cię czekali, *Rorate* wołali.
13. O szczęśliwy żłobie! gdy Mesyasz w tobie
W pieluszkach związany, zdawna obiecany.
14. Jezu najmilejszy, ze wszech najwdzięczniejszy,
Zmiłuj się nad nami grzesznymi sługami.

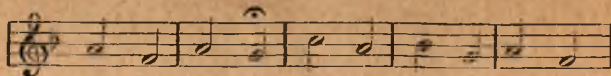
7. Bóg się rodzi gwiazda wschodzi.

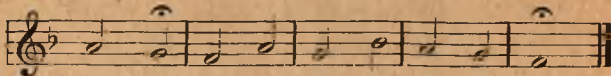
1. { Bóg się ro - dzi, gwia - zda wscho - dzi, Trzej Kró -
{ Tu z da - ra - mi, o - fia - ra - mi Ka - żdy

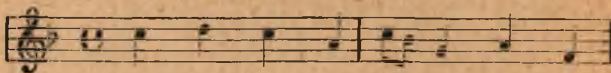
lo - wie od wscho - du. } Do Bet - le - em
swe - go na - ro - du. }

gdzie zło - żo - ny, z Pan-ny Chry-stus na - ro-

dzo - ny, Ja - dą z licz - ne - mi da - ry.

1. { Bóg się ro - dzi, gwia-zda wscho - dzi,
Tu z da - ra - mi, o - fia - ra - mi

Trzej Kró - lo - wie od wscho - du. }
Ka - żdy swe - go na - ro - du. }

Do Bet-le-em, gdzie zło-żo-ny, z Pan-ny Chry-stus

na-ro-dzo-ny, Ja-dą zlicz-ne-mi da-ry.

2. Murzynowie, Arabowie,
Z Tarsu to są królowie,
Nauczeni, oświeceni,
Ci święci trzej Magowie;
Przez Proroka Balaama,
Co potwierdza gwiazda sama,
Prowadząca do szopy.

3. Nie leniwi, lecz skwapliwi,
Swoje kraje rzucają.
A w te strony, swe korony
W szopie Panu składają;
Jeruzalem nawiedzając,
I Heroda się pytając,
Gdzie Król Chrystus narodzon?

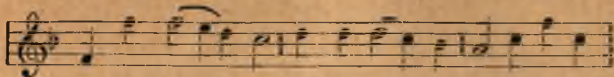
4. Heród wita, królów pyta,
Co to za Król na świecie,
Obiecany i przysłany,
W którym judzkim powiecie?
Na co rzekną: że Prorocy
O niebieskiej jego mocy,
Piszą z Ducha Świętego.

5. Pozdrowiwszy, nawiedziwszy,
Jeruzalem żegnają;
A bez zwłoki, śpieszne kroki
Do Betleem zwracają:
Melchior z Baltazarem,
Gaspar z znacznym złota darem,
W szopie raczą Chrystusa.

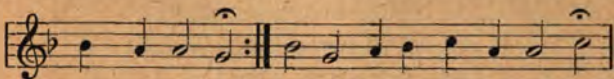
6. Lubo w żłobie, jednak sobie
Dziecię—Boga szacują,
Otworzywszy, skarb złożywszy,
Wonność, mirrę darują.
A w najczystsze Panny ręce,
Matce Bożej, swej Panience,
Wdzięczne dary złożyli.

7. Złoto Pana, a Kapłana
Kadzidło oznaczało;
Mirra znakiem, mękę smakiem,
W tych darach wyrażało.
Co królowie gdy oddali,
Pana w żłobie pożegnali,
Z Matką Jego Maryą.
8. Więc w krainę, swą dziedzinę
Święci śpieszą Panowie;
A w spoczynieniu i zaśnieniu,
Z nieba stają posłowie.
Świętych Królów proste drogi,
Pokazują — w domu progi
Innym wracać gościńcem.
9. I tak Święci w łaskę wzięci
Od Pana Wcielonego,
Przy radości, wesołości,
Dla nas narodzonego;
Wierni będąc wyznawali,
Że Bóg zrodzon ogłaszali,
Aby zbawił narody.
10. I my dary, z serc ofiary,
Dajmy Panu z królami,
Miłość w złocie, zapach w cnocie,
Mirrę gorzką i z nami;
Prosząc Pana poznanego,
Boga w żłobie złożonego,
By nas Niebem darował.

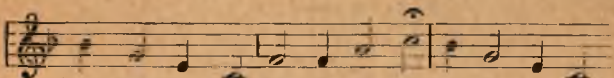
8. Bóg się rodzi, moc truchleje.

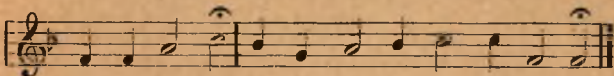
1. { Bóg się ro - dzi, moc tru - chle - je, Pan nie - bio - sów
} O - gień krzep - nie, blask ciemnie - je, Ma gra - ni - ce

ob - na - zo - ny, } Wzgardzony o - kry - ty chwa - łą,
nie - skoń - czo - ny, }

Śmier tel - ny Król nad wie - ka - mi: A sło - wo cia -

łem się sta - ło i mie - szka - ło mię - dzy na - mi.

2. Cóż masz, Niebo, nad ziemiany?...

Bóg porzucił szczęście twoje;

Wszedł między lud ukochany,

Dzieląc z nim trudy i znoje:

Nie mało cierpiał, nie mało,

Żeśmy byli winni sami;

A Słowo ciałem... i t. d.

3. W nędznej szopie urodzony,

Żłób Mu za kolebkę dano;

Cóż jest, czem był otoczony?

Bydło, pasterze i siano.

Ubodzy! was to spotkało,

Witać Go przed bogaczami:

A słowo ciałem i t. d.

4. Potem i króle widziani,
Cisną się między prostotą,
Niosąc dary Panu w dani:
Mirrę, kadzidło i złoto.

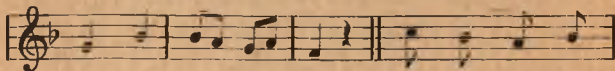
Bóstwo to razem zmieszało
Z wieśniaczemi ofiarami:
A Słowo ciałem... i t. d.

5. Podnieś rękę, Boże-Dziecię,
Błogosław krainę miłą,
W dobrych radach, w dobrym bycie,
Wspieraj jej siłę swą siłą,
Dom nasz i majętność całą,
I Twoje wioski z miastami!
A Słowo ciałem i t. d.

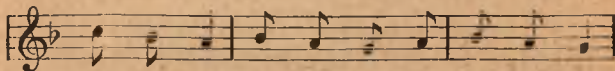
9. Bóg się z Panny narodził.

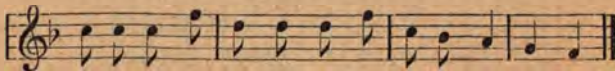
1. Bóg się z Pan-ny na - ro - dził, By lu-

dzi o - swo - bo - dził: Te go dnia we-

so - ła - go, Na - ro - dze - nia Bo - że - go,

Wes-ł-my się, ra - duj-my się, Bo-gu cześć daj my.

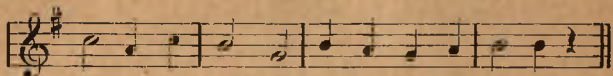
2. Rozkwitła się lilja,
Nieskażona Marya.
Tego dnia wesołego, i t. d.
3. Porodziła nam Syna
O wesola nowina.
Tego dnia wesołego, i t. d.
4. Aniołowie śpiewają,
Bogu chwałę oddają.
Tego dnia wesołego, i t. d.
5. Pasterze w nocnej dobie,
Witają Go we źłobie.
Tego dnia wesołego, i t. d.
6. Wół i osiel kłękają
Stwórcą Go swym wyznają.
Tego dnia wesołego i t. d.
7. Trzej królowie z darami
Śpieszą i z pokłonami.
Tego dnia wesołego i t. d.
8. O ludu chrześcijański,
Śpiewaj chwałę w dzień Pański!
Tego dnia wesołego, i t. d.

10. Boże i królu.

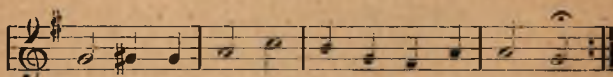
Bo - że i kró - lu, ja - kież Two-je tro-ny,

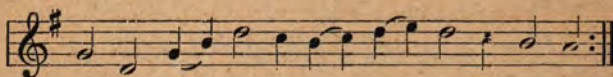
Ja - kież o - zdo - by, ja - kież Twe ko - ro - ny?

Szop - ka i źło - bek i nik - czemne sia - no,

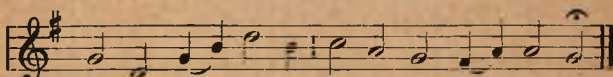
To są do - stat - ki, któ - re Ci tu da - no.

{ Bo - że i kró - lu, ja - kież Two-je tro - ny, }
{ Ja - kież o - zdo - by, ja - kież Twe ko - ro - ny? }

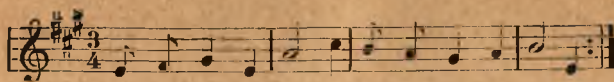
Szop - ka i źło - bek i nik - czem - ne sia - no,

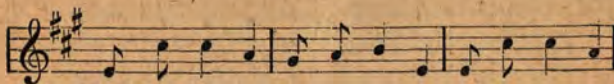
To sa do - stat - ki, któ - re Ci tu da - no.

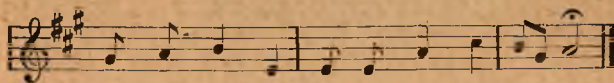
11. Bracia, patrzcie jeno.

1. { Bra-cia, patrzcie je - no, jak nie-bo go - re - je }
{ Znać, że coś dzi - wne-go w Betle - em się dzie - je }

Rzuć-my bu - dy, war - ty, sta - da, Niechaj nie-mi

Pan Bóg wia - da, A my do Bet - le - em.

2. Patrzcie, jak tam gwiazda światłem swoim
[miga;
Pewnie do uczczenia Pana swego ściga,
Krokiem śmiałym i wesołym, śpieszmy i uderz-
[my czołem,
Przed Panem w Betleem.
3. Wszakże powiedziałem, że cuda ujrzemy,
Dziecię, Boga świata w żłobie zobaczymy.
Patrzcie, jak biednie okryte, w żłobku Panię
[znakomite,
W szopie przy Betleem.
4. Jak Prorok powiedział: Panna zrodzi Syna,
Dla ludu całego szczęśliwa nowina;
Nam zaś radość w tej chwili, gdyśmy Pana
[zobaczyli,
W szopie przy Betleem.

5. Betleem miasteczko w Juda sławnem będzie,
Pamiętnem się stanie w tym kraju i wszędzie.
Ucieszmy się więc, ziomkowie, Pana tego już
[uczniowie,

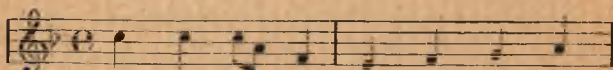
W szopie przy Betleem.

6. Obchodząc pamiątkę odwiedzin pasterzy,
Każdy czciciel Boga, co w Chrystusa wierzy,
Niech się cieszy i raduje, że Zbawcę swego
[znajduje,

W szopie przy Betleem.

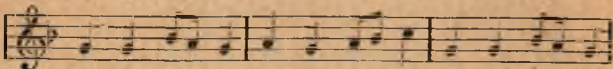
12. Cieszymy się i pod niebiosy.

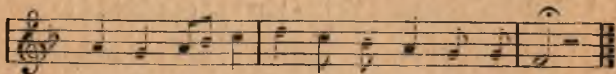
1. { Ciesz - my się i pod nie - bio - sy
Bo we - so - ła dziś no - wi - na:

wznoś - my ra - zem mi - łą gło - sy }
czy - sta Pan - na ro - dzi Sy - na }

Bij - cie w ko - tły, w trąby grajcie, A Je - zu - sa

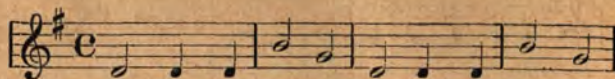

przy - wi - taj - cie No - wo - na - ro - dzo - ne - go.

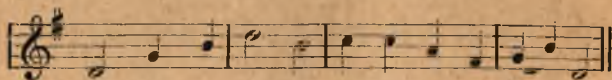
2. Złożyła Go na sianeczku,
Między bydłety w żłobeczku,
Aniołowie Go witają,
Chwałę z wysoka śpiewają.
Bijcie w kotły,... i t. d.
3. Pastuszkowie na znak dany,
Znalazszy Pana nad pany,
Z pociechą serca witają,
Bogiem Go swoim wyznają,
Bijcie w kotły,... i t. d.
4. Trzej królowie ode Wschodu,
Z darami swego narodu,
Do Betleem pośpieszają,
Pokłon i dary Mu dają.
Bijcie w kotły,... i t. d.
5. I my Go też przywitajmy,
I wesoło zaśpiewajmy:
Witaj, śliczne Niewiniątko,
Zesłane z Nieba Dzieciątko.
Bijcie w kotły,... i t. d.
6. Tyś jest Synem Najwyższego,
Tyś Panem świata całego.
Przez Twe święte narodzenie,
Odpuść grzechy, daj zbawienie.
Bijcie w kotły,... i t. d.

13 Do Betleemu.

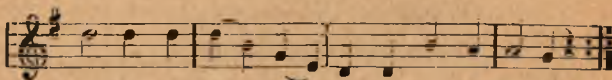
1. Do Bet - le - e - mu peł - ni ra - do - ści,

Spie - szmy po - wi - tać Je - zu - sa ma - ła - go,

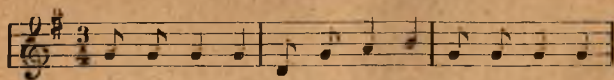
Któr - y dziś dla nas cu - dem mi - ło - ści,

Zsta - pił - na zie - mię z nie - ba wy - so - kie - go.

2. Śpieszmy się, śpieszmy, On na nas woła,
On na to przyszedł, ażeby nas zbawił,
Otoczmy żłobek Jego dokoła,
Aby nas rączką Swą pobłogosławił.
3. Czysta Panienska Pana zrodziła,
W stajni powiwszy w pieluszki okryła.
O witaj, Jezu, Panie kochany,
Dla winy naszej z Nieba zesłany.
1. Witaj nam, witaj, Panie nasz drogi,
My tobie dzisiaj kładziem hołd pod nogi.
Daj, byśmy Twojej łaski doznali,
Z Tobą na wieki razem królowali.

14. Dzieciątko się narodziło.

1. Dzie-ciąt-ko się na-ro-dzi-ło, Wszystek świat u-

we - se - li - ło. We - so - ła no - wi - na,

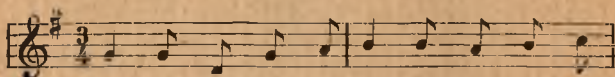
Po - wi - ła nam Sy - na Ma - ry - a.

2. Wzięło na się człowieczeństwo,
Co pokryło Jego Bóstwo.
Wesoła nowina... i t. d.
3. Poznałci to wół i osieł,
Iż to był niebieski Poseł.
Wesoła nowina... i t. d.
4. Trzej królowie przyjechali,
Troje Mu dary dawali.
Wesoła nowina... i t. d.
5. Wchodząc do szopy klękali,
Bogu cześć, chwałę oddali,
Wesoła nowina... i t. d.
6. Przynieśli Mu dary, oto:
Mirrę, kadzidło i złoto.
Wesoła nowina... i t. d.
7. Na to Boże Narodzenie,
Wesel się wszystko stworzenie.
Wesoła nowina... i t. d.

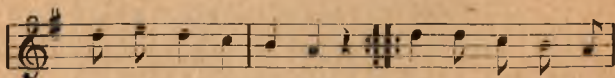
8. Świętą Trójcę wyznawajmy,
 Bogu cześć i chwałę dajmy.
 Wesoła nowina... i t. d.

15. Dzisiaj w Betleem.

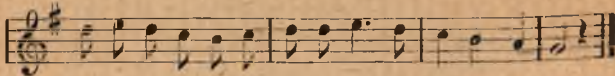
1. { Dzi - siaj w Bet - le - em, dzi - siaj w Bet - le - em
 { Że Pan - na czy - sta, że Pan - na czy - sta

- we - so - ła no - wi - na } { Chrystus się ro - dzi,
 po - ro - dzi - ła Sy - na } { A - nie - li gra - ją,

- Pan os - wo - bo - dzi, } Pa - ste - rze śpie - wa - ją,
 kró - le wi - ta - ją. }

- bydłę - ta kłę - ka - ją, Cu - da, cu - da og - ła - sza ją.

2. Marya Panna Dzieciątko piastuje,
 I Józef stary Ono pielęgnuje.
 Chrystus się rodzi... i t. d.
3. Chociaż w stajence Panna Syna rodzi,
 Przecież On wkrótce ludzi oswobodzi.
 Chrystus się rodzi... i t. d.

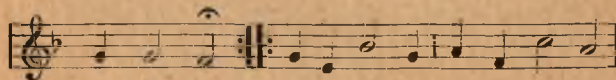

4. I trzej królowie od Wschodu przybyli,
I dary Panu kosztowne złożyli.
Chrystus się rodzi... i t. d.
5. Pójdźmy też i my przywitać Jezusa,
Króla nad królami, uwielbić Chrystusa.
Chrystus się rodzi... i t. d.
6. Bądźże pochwalon dziś, nasz wieczny Panie,
Któryś złożony na zielonem sianie.
Chrystus się rodzi... i t. d.
7. Bądź pozdrowiony, Boże nieskończony,
Sławimy Ciebie Jezu niezmierny.
Chrystus się rodzi... i t. d.

16. Gdy się Chrystus rodzi.

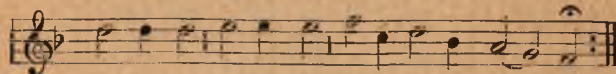
1. { Gdy się Chry-stus ro - dzi i na świat
{ Cie - mna noc w ja - sno - ściach pro - mie - ni-

przy-cho - dzi, } A - nio - ło - wie się ra - du - ja,
stych bro - dzi }

pod nie - bio - sy wy - śpie - wu - ją: Glo - ri - a,

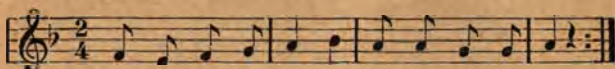

glo - ri - a, glo - ri - a in ex - cel - sis De - o.

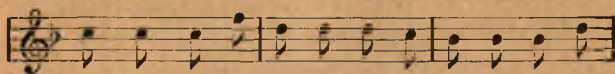
2. Mówią do pasterzy, którzy trzód swych strzegli,
Aby do Betleem czempędzej pobiegli;
Bo się narodził Zbawiciel,
Wszego świata Odkupiciel. — Gloria... i t. d.
3. Niebieskie duchy i posłowie Nieba!
Powiedzcież wyraźniej, co nam czynić trzeba:
Bo my nic nie pojmujemy,
Ledwo od strachu żyjemy. — Gloria... i t. d.
4. Idźcież do Betleem gdzie Dziecię zrodzone,
W pieluszki powite, w żłobie położone:
Oddajcie mu pokłon Boski,
On osłodzi wasze troski. — Gloria i t. d.
5. A gdy pastuszkowie wszystko zrozumieli,
Zaraz do Betleem śpieszno pobieźeli:
I tak zupełnie zastali,
Jak im Anieli zeznali. — Gloria i t. d.
6. Stanąwszy na miejscu pełni zadziwienia,
Iż się Bóg tak zniżył do swego stworzenia:
Padli przed Nim na kolana,
I uczcili swego Pana. — Gloria... i t. d.
7. Nareszcie gdy pokłon Panu już oddali,
Z wielką wesołością do swych trzód wracali:
Że się stali być godnymi,
Boga widzieć na tej ziemi. — Gloria... i t. d.

17. Gloria in excelsis.

1. { Glo-ria in ex-cel-sis gra-ją A-nie-li }
{ Chwałę Bo-gu da-ją wszy-scy we-se-li }

Pój-dzie, dzie-ci do sta-jen-ki, do Je-zu-sa

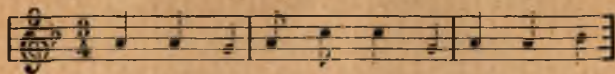
i Pa-nienki Prze-najświętszej, Przenaj-świętszej.

2. Stańcie wszyscy wkoło, tylko ostrożnie,
Wesoło krzyknijcie ale pobożnie;
Ucieszycie miłe Dziecię,
Przyjmijcie Je tu na świecie,
O Hosanna!
3. Padają bydłęta przed Bogiem swoim,
Jakby miały rozum przy Bogu moim.
Zaśpiewajcie i wy, dzieci,
Niech stąd chwała Bogu wzleci,
O Hosanna!
4. Jezus Chrystus Bóg nasz, Dziecię, się zrodził,
Co lud, bydło i świat słowem utworzył.
Rządzi w Niebie Aniołami,
A dziś jest tu między nami,
O Hosanna!

5. Patrzcie dobrze w żłobek czy poznacie Go?
Stwórcę Nieba, ziemi, Króla wielkiego.
Oto płacze jako dziecię,
Że Mu źle jest na tym świecie,
O Hosanna!
6. A wy biedni wszyscy, co płaczecie tu,
Oto lekarz duszy czeka w tym żłobku:
Pójdźcie chorzy tu z ranami,
Pójdźcie wszyscy z kłopotami,
O Hosanna!
7. Woła miły Jezus, prosi tak rzewnie,
Pójdźcie do mnie wszyscy, o pójdźcie do mnie:
Jestem Bóg wasz, wy sieroty,
Osłodzę wam te kłopoty,
O Hosanna!
8. Ale czy Paniątko, przyjmiesz takiego,
Jakim ja jest — człeka bardzo grzesznego?..
Mnie nie miło bez cię w Niebie,
Przyszedłem tu zbawić ciebie.
Hosanna!
9. Najbardziej dla ludzi ciężko grzeszących
Jestem, by ratować nędznie ginących.
Cóż uczynić Panu memu?
Śpiewać będę po swojemu,
O Hosanna!

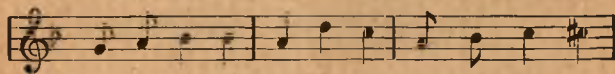
18. Hej bracia, co się dzieje?

1. Hej, bra - cia, co się dzie - je, Czy to już

zno - cy dzie - je? Ja - każ cu - dna mu - zy - ka.

U - szów na - szych do - ty - ka, Ja - każ cu - dna

mu - zy - ka. U - szów na - szych do - ty - ka:

Glo - ri - a, glo - ri - a in ex - cel - sis De - o.

2. Wstawajcie, posłuchajcie,

A cud ten rozważajcie.

Jakaż piękna muzyka,

Uśzów naszych dotyka.

Gloria, Gloria in excelsis Deo!

3. Bóg się nam dziś narodził,

Świat z grzechów wyswobodził.

O radosna nowina!

Bóg swego zesłał Syna.

Gloria, Gloria in excelsis Deo!

4. Na twarz więc upadajmy,

Dzieciątku hołd składajmy.

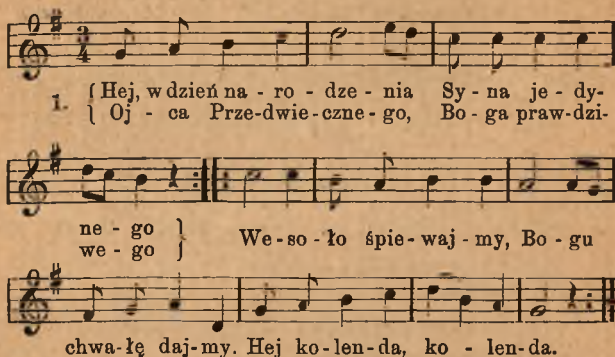
O radosna nowina!

Bóg swego zesłał Syna.

Gloria, Gloria in excelsis Deo!

19. Hej w dzień narodzenia.

1. { Hej, w dzień na - ro - dze - nia Sy - na je - dy-
} Oj - ca Prze-dwie-czne-go, Bo - ga praw-dzi-
ne - go } We-so - ło śpie - waj - my, Bo - gu
we - go }
chwa-łę daj-my. Hej ko-len-da, ko - len-da.

2. Panna porodziła niebieskie Dzieciątko,
W żłobie położyła małe pacholątko;
Pasterze śpiewają, na multankach grają,
Hej, kolęda, kolęda,
3. Skoro pastuszkowie o tem usłyszeli,
Zaraz do Betleem czempredzej bieżeli;
Powitać Dzieciątko, małe pacholątko,
Hej, kolęda, kolęda!

- *) 4. A Klimas porwawszy barana jednego,
I Stacho czempędzej schwytawszy drugiego,
Tych bydłatek parę Panu na ofiarę.
Hej, kolęda, kolęda!
5. Kuba nieboraczek nierychło przybieżał,
Śpieszno ni tak, ni siak, wszystkiego odbieżał;
Nie miał Panu co dać, kazali mu śpiewać,
Hej, kolęda, kolęda!
6. Dobył tak wdzięcznego głosu baraniego,
Aż się Józef stary przestraszył od niego;
Już uciekać myśli, aleć drudzy przyszli.
Hej, kolęda, kolęda!
7. Mówi mu staruszek: Nie śpiewaj tak pięknie,
Bo się głosu twego Dzieciątko przeleknie.
Lepiej Mu zagrajcie, chwałę Bogu dajcie.
Hej, kolęda, kolęda!

---

*) Jeżeli kolęda ta śpiewaną będzie w kościele, to zwrotki — począwszy od 4-ej aż do końca — należy om inać a na ich miejsce można śpiewać dwie następujące:

4. I my z pastuszkami razem pobiegnijmy,
Na kolana przed tem Dzieciątkiem padnijmy:
Oddajmy Mu szczerze serca swe w ofierze,
Hej, kolęda, kolęda!
5. Boga w niem uznajmy. Jemu cześć oddajmy,
I z chórem Aniołów razem zaśpiewajmy:
Niech Cię, wielki Boże, chwali ziemia, morze!
Hej, kolęda, kolęda!

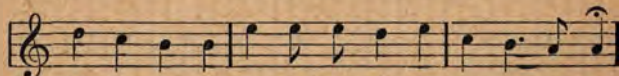
8. I tak wszyscy społem wokoło stanęli,
Panu maleńkiemu wesoło krzyknęli:
Funda, funda, funda, tota visibunda!
Hej, kolęda, kolęda!

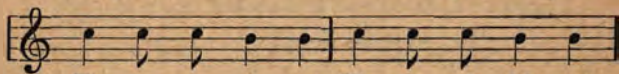
20. Infinitae bonitatis.

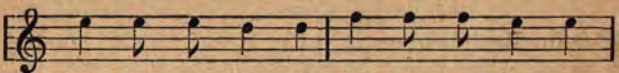
1. In - fi - ni - tae bo - ni - ta - tis, et im - men - sae

Ma - je - sta - tis Sce - nam re - clu - dit prae - se - pi - um.

Hic a - mor ri - get, Hic ig - nis fri - get,

Hic De - us ia - cet, Hic Ver - bum ta - cet.

Hic im - mor - ta - lis na - sci - tur mor - ta - lis.

2. Pennis venti qui portatur,
Hic a ventis flagellatur,
Lux vera nocte obruitur.

- Soles gemelli — Fluunt ocelli,
 Amore plenae — Difluunt genae.
 Artus tenelli — Trepidant puelli.
3. Quem nec ampla terrae castra,
 Nec coelorum ambiunt astra,
     Parvis contegitur fasciolis.
 Pro caeli aula — Vilis est caula,
 Illustre tectum — Nix tegit lectum,
 Patens rigori — Pervium furori.
4. Orbem terrae qui creavit,
 Caeli molem qui fundavit,
     Non habet locum in diversorio.
 Cui coelum sedes — Non habet aedes;
 Qui nos amoenat — Qui nos serenat,
 Flet sub acerbis — Boreae procellis.
5. Egredimini de duris,
 Obsiinati cordis muris,
     Fileae Sion egredimini!
 Videte bellum — Regem Puellum,
 Cui sella gramen — Cui tronus stramen;
 Cui misellus — Servus est asellus.
6. O mi Jesu! o meorum
 Prima vena gaudiorum,
     O Angelorum laetitia!
 O mi amator! — O sospitator!
 Tune miselle — Rex es Puelle?
 Tune Creator — Coeli Imperator?
7. O immensae caritatis,
 Inexhaustae bonitatis,
     Tuae, mi Jesu, qui est numerus?

Quis Te amor angit? — Quis Te ignis
[tangit?

O mundi lumen! — O caeli Numen!
Salutis autor! — Patrone et Fautor!

8. O cunabula! o foenum!

O praesepe Deo plenum!

O Virgo Parens! O Puellule!

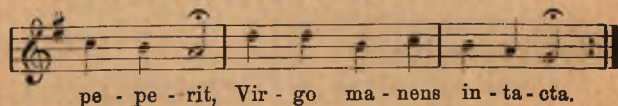
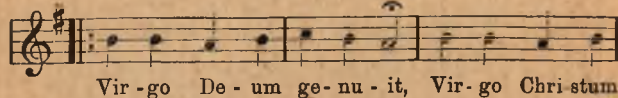
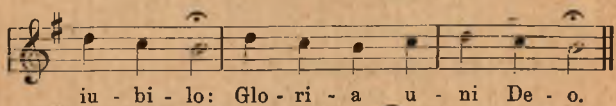
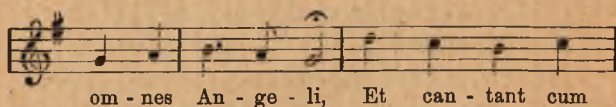
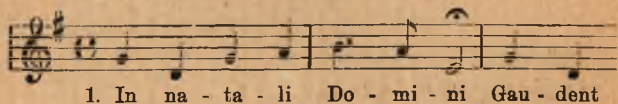
Puelle nate — Deus incarnate!

Hic ignis crescit — Cor emollescit,

Pectus liquescit — Amor obstupescit.

21. In natali Domini.

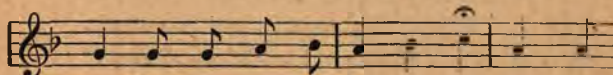
2. Nuntiavit Angelus
 Gaudium pastoribus:
 Christi nativitatem,
 Magnam jucunditatem.
 Virgo Deum... etc.
3. Tres Magi advenerunt,
 Munera obtulerunt,
 Christo nato Domino,
 Salvatori humano.
 Virgo Deum... etc.
4. Stella caeli fulgida
 Apparuit splendida;
 Quae Magos conducebat,
 Ubi Christus jacebat.
 Virgo Deum... etc.
5. De natali Domini
 Laudes demus Numini;
 Cantantes assiduo:
 Gloria Uni Deo!
 Virgo Deum... etc.

22. Jakaż to gwiazda.

1. Ja - każ to gwia - zda błysz - czy na wscho - dzie

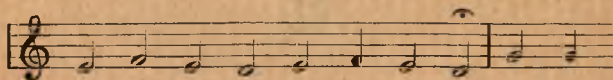
Gwia - zda no - we go i - mie - nia? Męd - rcy

wo-la-ja: Ciesz się na - ro-dziel! To gwia-zda twe-go
zba-wie-nia. Bieg-na kró-lo-wie za jej pro-mie-niem,
A za kró-la - mi tłum lu-dów, Bo im ta gwia - zda
świe-ci promieniem Bo im zwiastu - je cud cu-dów!

2. Ten co nam później miał być przykładem,
W miłości i poświęceniu,
Dziś niezgłębionych wyroków śladem,
Zrodzon w nędzy, poniżeniu.
W garstce barłogu skrył świętą głowę,
Palmę światłości męczeństwa,
Co światu życie miała dać nowe,
Nad błędem odnieść zwycięstwa.
3. Zadrzała zbrodnia, pękły kajdany,
Gdys Boże, zstąpił na ziemię,
Wolen przesądów, sam nie zmazany,
Chcesz ludzkie wybawić plemię.
I do człowieka zniżon postaci,
Wśród ziemskich cierpień i znoju,
Ucząc, jak w bliźnich kochać współbraci,
Rzucasz nam gałęź pokoju.

4. Jak czić winniśmy nie urodzenie,
 Lecz osobistą zasługę,
 Widzieć w nędzarzu Boga stworzenie,
 Słodzić mu przykrą żeglugę.
 Jak mamy Ciebie, o Boże wielki!
 Nad wszystko wielbić, miłować,
 W ciernistem życiu znosić ból wszelki,
 Stałość męczeńską zachować.
5. Boże, ta gwiazda, co mędrców wiodła,
 Do Chrystusowej kolebki,
 Niech nas do łask Twych prowadzi źródła,
 Światowe przyćmi połyski.
 Do ostatniego życia zaniku,
 Męstwa i światła udziela,
 Byśmy zająć mogli po jej promyku,
 Do świętych stóp Zbawiciela.

23. Jezusa narodzonego.

1. { Je - zu - sa na - ro - dzo - ne - go wszy - scy
 { Je - mu po - kło - lę - dzie da - ry wza - jem

wi - taj - my, } Od - daj - my we - so - ło
 od - daj - my, }

skła - niaj - my swe - czo - ło Pa - nu na - sze - mu.

2. Oddajmy za złoto wiarę, czyniąc wyznanie,
Że to Bóg i Człowiek prawy leży na sianie.

Oddajmy wesoło... i t. d.

3. Oddajmy też za kadzidło Panu nadzieję,
Że Go będziem widzieć w Niebie, mówiąc to

[śmieje.

Oddajmy wesoło... i t. d.

4. Oddajmy za mirrę miłość, iż Go serdecznie
Nad wszystko kochamy, kochać będziem

[wiecznie.

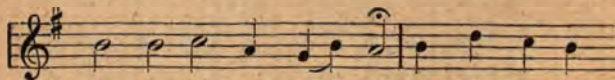
Oddajmy wesoło i t. d.

5. Przyjmij, Jezu, po kołędzie te nasze dary,
Odbierz sobie serce, duszę za Swe ofiary.

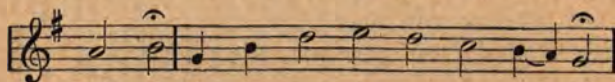
Byśmy Cię Samego, kochali jak swego
Stwórcę na wieki.

24. Jezu śliczny kwiecie.

1. Je - zu śli - czny kwie - cie, zja - wio - ny na -

świe - cie, A cze - muż się wzi - mie ro - dzisz.

2. Jezu niepojęty, czemu nie z panięty,
Nie w pałacus jest złożony,
W lichej szopie narodzony
I między bydlęty?
3. Niewinny Baranku, drżysz na gołem sianku;
Czemuż nie w złotej kolebce,
Czemuż nie w ciepłej pościółeczce
Niewinny Baranku.
4. Śliczna jak lilja Panienska Marya,
Cała piękna jako róża,
Nie szuka pańskiego łóża,
W żłobeczku powija.
5. Osiołek z wołem stają przed Nim społem,
Ogrzewają swego Pana,
Upadają na kolana
Nizko biją czołem.
6. Anioł z nieba budzi naprzód prostych ludzi:
Pastuszkowie, prędzej wstajcie
W szopie Pana przywitajcie
Co się dla was trudzi.

7. Pastuszkowie mali prędko się zebrali
To z muzyką, to z pieśniami,
To z różnemi ofiarami,
Panu cześć dawali.
8. Gwiazda asystuje i w drodze przodkuje
Dokąd Wschodu Monarchowie
Jechać mają trzej Królowie,
Szopę pokazuje.
9. Wielcy luminarze, księżyc z słońcem w parze,
Światłem swoim przyświecają,
Usługi Bogu oddają,
Światłości szafarze.
10. Zaczny Opiekunie, Józefie Piastunie,
Nie mogłeś znaleźć gospody
Jezusowi dla wygody
I Najświętszej Pannie?
11. O szczęśliwa szopka ubożego chłopka,
W której Boga mego ciało
Narodzone spoczywało;
Jest pokory próbka.
12. W tem najświętszem ciele jest tajemnic wiele
Tajemnic Boskich niemiara,
Których uczy święta wiara
W powszechnym kościele.
13. O dobroci morze, niepojęty Boże!
Któż Ci godnie za te dary,
Co sypiesz na nas bez miary
Podziękować może?

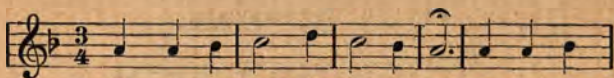

14. O Jezuu kochany nam z nieba zesłany,
Przez Twe święte narodzenie
Daj szczęśliwe powodzenie,
Żywot pożądany.

25. **Kiedy król Heród królował.**

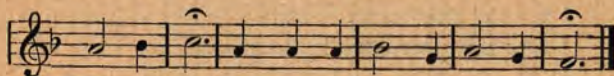
Na dzień Młodzianków.

1. Kie - dy król He - ród kró - lo - wał, I nad ży -

da - mi pa - no - wał: Wtenczas się Chry - stus

na - ro - dził, By swo - je wy - bra - ne zba - wił.

2. Tego trzech mędrcy szukali,
Pilnie sie o nim badali
I do Jeruzalem przyszli,
Żeby Go tam wynaleźli.
3. Rzekli: Gdzie jest narodzony
Żydowski Król nam zjawiony?
Widzieliśmy gwiazdę Jego,
Ta nas prowadzi do Niego.
4. Przyszliśmy Mu pokłon oddać,
Jego Imię światu podać:

Wielki to Pan i nie lichy,
Choć jako baranek cichy.

5. Gdy to Heród wyrozumiał,
Przeląkłszy się tak się zdumiał,
Że z nim wszystko Jeruzalem
Zażywało strachu z żalem.

6. Tedy zebrawszy biskupy,
Mędrcy i starsze do kupy,
Pyta wszystkich chcąc dochodzić,
Gdzie się Chrystus miał narodzić?

7. Wszyscy się na to zgadzają,
O Betleem powiadają,
Że tam Pańskie narodzenie
Ma z Proroków upewnienie.

8. Wziąwszy król mędrcy osobnie,
Pyta ich znowu nadobnie,
Iżeby mu powiedzieli,
Co o gwieździe rozumieli.

9. Co skoro Heród zobaczył,
Do Betleem iść naznaczył,
Aby Dzieciątka szukali,
I jemu znać o Niem dali.

10. Idźcież śpieszno wzdy królowie,
Wysokich rzeczy mędrcomie,
A ja tu na was czekam,
I będę rad gdy doczekam.

11. Mędracy króla pożegnali,
Za gwiazdą się swą udali,

Która szła, jako poczęła,
Aż nad Betleem stanęła.

12. Kędy, gdy do stajni weszli,
Czego szukali znaleźli
Dziecię, Jezusa miłego,
I z Maryą, Matką Jego.

13. Tam na kolana padając,
Swych dostatków dobywając,
Twórcy poczty dali oto:
Mirę, kadzidło i złoto.

14. Bóg, mędrce wzięwszy w przejrzenie,
Dał im we śnie objawienie,
Aby Heroda mijali
Inędy się w dom swój brali.

15. Heród o tem obwieszczony,
Gniewając się jak szalony,
Do Betleem wyprawował,
Aby dziatki pomordował.

16. Tam wielki mord małych dzieciak,
Uczynił płacz wielki matek:
Płaczą, krzyczą bez pociechy,
Zbywszy dzietek, swej uciechy.

17. Jezu Chryste prosim Ciebie,
Okaż jasność swą na niebie:
Oświeć nas z tymi mędrkami,
Daj się szukać i z darami.

18. Byśmy prawą wiarę mając,
Z miłością w Tobie ufając,

Przyciągnieni tem do Ciebie,
Królowali z Tobą w niebie.

26. Któż o tej dobie.

1. Któż o tej do bie pla - cze we żło - bie,

A gdzie, gdzie? Wstajni u - bo - giej, lu - bo

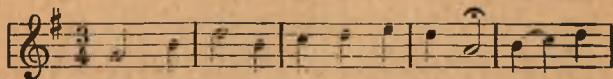
mróz sro - gi, Nie - bie - skie pa - cho - le.

2. Ubogo leży w podtej odzieży, A kto, a kto?
Pan wszego świata, którego lata
Ogarnąć nie mogą.
3. Cud niesłychany, gość niewidziany, A kto, kto?
Bóg utajony, dziś narodzony
Ludziom się pokazał.
4. Przed Nim padają, cześć oddawają. — A kto,
Dwoje zwierzęta, nieme bydlęta: [kto?
Wół z osłem kłękają.
5. Welno wejść lichym, pasterzom cichym, —
Do Pana tego, co Niebo Jego, [Do kogo?
W żłobie leżącego.

6. Królowie jada, korony kładą. — A skąd? skąd?
Od wschodu słońca, szukają końca
Zbawienia swojego.
7. Skarb otwierają, dary dawają. — A komu?
Wielcy panowie, możni królowie
Dzieciątku małemu.
8. Bóg się dziś rodzi, na świat przychodzi--A pogo?
Przyszedł na ziemię, by ludzkie plemię
Od piekła wybawił.
9. Tegoż witajmy i temu dajmy. — A co, co?
Serca skruszone i oczyszczone
W miłości gorącej.
10. Boć nas miłuje i nam daruje. — A co, co?
Czego pragniemy, co znaleźć chcemy
Po śmierci zbawienie.

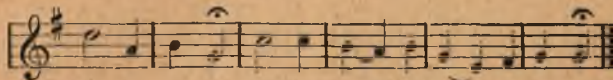
27. Którego pasterze chwalili.

1. Któ - re - go pa - ste - rze chwa - li - li, Któ - rym

A - nie - li mó - wi - li: Niech o - dej - dzie

strach na stro - ne, Ma - cie Kró - la na o - bro - nę.

2. Trzej królowie przysli potem
Z mirrą, kadzidłem i złotem;
Mirrą człeka, złotem Pana,
A kadzidłem czczą kapłana.

3. Weselmy się ztąd z Maryją
I niebieską herarchiją,
Wdzięczne dzięki oddawając,
Słodkich pieśni dobywając.

4. Chrystusowi wcielonemu
Z Maryi narodzonemu
Moc, zbawienie, cześć zwycięstwo
I wieczne błogosławieństwo. Amen.

28. Lulajże Jezuniu.

Kolendy tej nie śpiewa się w kościele,
lecz można śpiewać ją w domu.

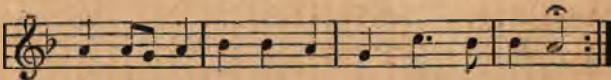
1. Lu - laj - że, Je - zu - niu, mo - ja pe - reł - ko,

Lu - laj, u - lu - bio - ne me pie - ści - deł - ko

Lu - laj - że, Je - zu - niu, lu - laj - że, lu - laj

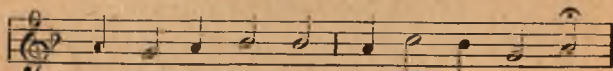
A ty Go, Ma - tu - lu, w płą - cza u - tu - laj.

2. Zamknijcie znużone płaczem powieczki,
Utulcie zemdlone łkaniem usteczki.
Lulajże Jezuniu i t. d.
3. Dam ja Jezusowi słodkich jagódek,
Pójdę z Nim w Matuli serca ogródek.
Lulajże Jezuniu i t. d.
4. Dam ja Jezusowi z chlebem masełka,
Włożę ja kukielkę w Jego jasełka.
Lulajże Jezuniu i t. d.
5. Lulajże piękniuchny, mój Aniołeczku,
Lulajże wdzięczniuchny świata kwiateczku.
Lulajże Jezuniu i t. d.
6. Lulajże różyczko najozdobniejsza,
Lulajże lilijko najprzyjemniejsza.
Lulajże Jezuniu i t. d.
7. Dam ja Ci słodkiego, Jezu, cukierku,
Rodzenków, migdałów, co mam w pudełku.
Lulajże Jezuniu i t. d.
8. Lulajże przyjemna oczom gwiazdeczko,
Lulaj najśliczniejsze świata słoneczko.
Lulajże Jezuniu i t. d.
9. Dam ja maleńkiemu piękne jabłuszko,
Matki ukochanej dam Mu serduszko.
Lulajże Jezuniu i t. d.
10. Cyt, cyt, cyt, zasypia małe dzieciątko,
Oto już zasnęło niby kurczątko.
Lulajże Jezuniu i t. d.

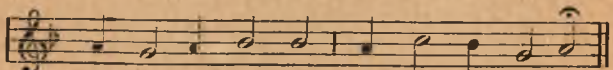
11. Cyt, cyt, cyt, wszyscy się ztąd zabierajcie,
Mojego dzieciątka nie przebudzajcie.
Lulajże Jezuniu i t. d.

29. Mesyasz przyszedł.

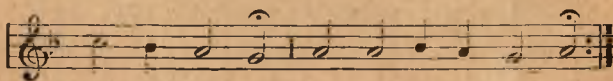
1. Me - sy - asz przy - szedł na świat prawdzi - wy

I Pro - rok za - cny z wiel - kie - mi dzi - wy,

Któ - ry przez swo - je zna - ki Dał wo - dzie

wi - ne sma - ki W Ka - nie Ga - li - lej - skiej.

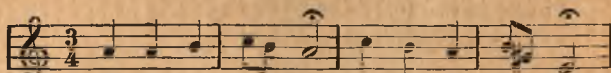
2. Wesele zacne bardzo sprawiono,
Pana Jezusa na nie proszono
I zwolenników Jego,
By strzegli Pana swego
W Kanie Galilejskiej.

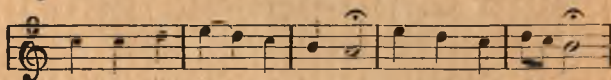
3. Z wielkim dostatkim potrawy znoszą,
Pana Jezusa, aby jadł, proszą;
Wszystkiego dosyć mają,
Tylko wina czekają,
W Kanie Galilejskiej.
4. Matka zaś Jego gdy to ujrzała,
Oblubieńcowi dogodzić chciała;
Prosiła Swego Syna,
By uczynił z wody wina,
W Kanie Galilejskiej.
5. Pan Jezus chcąc tem uszlachetnić gody,
Kazał nanosić dostatkim wody;
Hej! gody, gody, gody,
Wnet będzie wino z wody,
W Kanie Galilejskiej.
6. Wnet prawdziwego Boga poznali,
Gdy zamiast wody wino czerpali;
Hej wino, wino, wino,
Lepsze niż przedtem było,
W Kanie Galilejskiej.
7. Przez narodzenie Twojego Syna,
Każ nam nalewać, Panienko, wina;
Hej! wina, wina, wina,
U tak dobrego Pana,
W Królestwie Niebieskiem.

30. Mizerna cicha.

1. Mi - zer - na, ci - cha, Sta - jen - ka li - cha

Peł - na nie - bies - kiej chwały; O - to le - żą - cy,

przed na - mi śpią - cy w promieniach Je - zus ma - ły.

2. Nad Nim Anieli w locie stanęli,
I pochyleni klęczą.
Z włosy złotemi, z skrzydły białemi,
Pod malowaną tęczę.
3. Wielkie zdziwienie, wszelkie stworzenie,
Cały świat orzeźwiony;
Mądrość mądrości, światłość światłości,
Jezus wcielony.
4. I oto mnodzy, ludzie ubodzy,
Radzi oglądać Pana,
Pełni natchnienia, pewni zbawienia,
Upadli na kolana.
5. Oto Marya, czysta lilia,
Przy Niej staruszek drżący,
Stoją przed nami, przed pastuszkami,
Tacy uśmiechający.

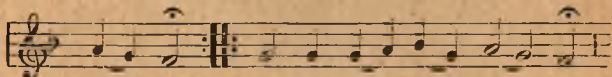
6. Długo czekali, długo wzdychali,
Aż niebo rozgorzało;
Piekło zawarte, niebo otwarte,
Słowo Ciałem się stało.
7. Śpi jeszcze senne, Dziecię promienne,
W ciszy ubogiej strzechy;
Na licach białych, na ustach małych
Migają uśmiechy.
8. Jako w kościele, choć ludzi wiele,
Cisza potężna wieje;
Oczy się roszą, dusze się wznoszą,
Płyną w serca nadzieje.
9. Lulaj Dziecino, lulaj ptaszyno,
Nasze umiłowanie!
Gdy się rozbudzi w tej rzeszy ludzi,
Zbawienie nam się stanie.
10. Hej, ludzie prości, Bóg z wami gości,
Skończony czas niedoli;
On daje Siebie, chwała na Niebie,
Pokój ludziom dobrej woli.
11. Radość na ziemi, bo nad wszystkiemi
Roztacza blask rumiany;
Przepaść rozwarta, upadek czarta,
Zstępuje Pan nad pany. Amen.

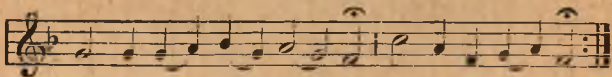
31. Może teraz być wesołym człowiek.

1. { Mo - że te - raz być we - so - łym człowiek zwąt -
Al - bowiem już od nie - wo - li wys - wo - bo -

pio - ny } { Któ - ra go tra - pi - ła,
dzo - ny } { Te - raz po - cie - szo - ny,

Pod swą moc pod - bi - ła, Ja - ko grzesz - ne - go; }
więc i wy - dźwi - gnio - ny Od Pa - na swe - go. }

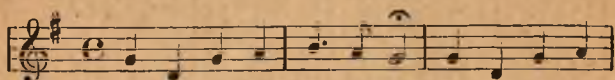
2. Już prorocтва wypełnione, już i pociechy
Nastąpiły obiecane, szwankują grzechy;
Panna to sprawiła, — Która porodziła
Odkupiciela,
Stworzyciela swego, — A co największego
I Rodziciela.
3. Dziwne to są tajemnice i niepojęte,
Rozumem przyrodzonym nigdy nie objęte:
Panna czysta rodzi — Przecież w wieńcu chodzi
Nienaruszona;
Powiła nam Pana, chociaż była sama
Z wieków stworzona.
4. Pójdźmy prędko z prawem sercem, a nie
[mieszkajmy,
Syna tego i z Panią dziś przywitajmy;

A prośmy ich o to — Żeby sprośne błoto
Grzechu brzydkiego,
Zgładzili bez strachu — Przywiedli do gmachu
Nas niebieskiego.

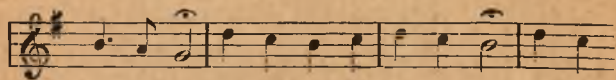

32. Na Boże Narodzenie.

z łacińskiego: *In natali. str.*

Na Bo - że Na - ro-dze-nie A - nio-łów u-

cie - sze-nie, Gdy z wese - lem śpiewa - ją, Bo - gu

cześć, chwałę da - ją. Pan-na Sy - na po - wi - ła,

Chrystu-sa po - ro-dzi - ła, Panną będąc jak by - ła.

2. Pasterzom to wesele
Przyniósł Anioł, że w ciele
Bóg się ludziom narodził,
Z grzechu ich oswobodził.

Panna Syna powiła,
Chrystusa porodziła,
Panną będąc jak była.

3. Trzej Królowie przybyli,
Darami Pana czcili;
Chrystusa Zbawiciela,
Wszystkich Pocieszyciela.
Panna Syna... i t. d.

4. Gwiazda się pojawiła,
Co Królów prowadziła,
Prowadząc im świeciła,
Gdzie Panna z Synem była.
Panna Syna... i t. d.

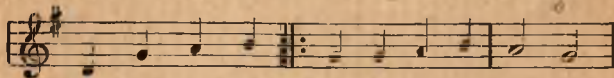
5. Z Bożego Narodzenia,
Wznawiamy dziękczynienia;
Nieustannie śpiewając,
Bogu cześć, chwałę dając
Panna Syna... i t. d.

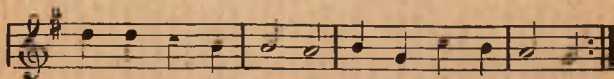
33. Narodzenia dzień Bożego.

1. Na - ro - dze - nia dzień Bo - że - go Jest ko - len - da

świa ta te - go; Te - dy się ra - duj - my,

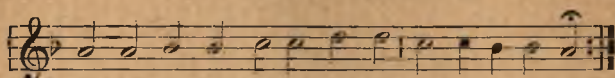
W szy - scy wy - śpie - wuj - my: Ko - len - da, ko - len - da.

2. Dzisiaj w Niebie i Anieli
Po kolędzie są weseli.
Tedy się radujmy... i t. d.
3. Dziś kolędę i pasterze
Panu dają, a Pan bierze.
Tedy się radujmy... i t. d.
4. Trzej Królowie z dobrej wiary,
Po kolędzie dają dary.
Tedy się radujmy... i t. d.
5. I Matuchnie tego Pana,
Jest kolęda z Synem dana.
Tedy się radujmy... i t. d.
6. Sam kolędę Bóg dziś z Nieba,
Światu daje, której trzeba.
Tedy się radujmy... i t. d.
7. Narodzenia dzień Bożego,
Jest kolędą dla każdego.
Tedy się radujmy... i t. d.
8. Sercem, głósy i darami,
Tę kolędę uczcić mamy.
Tedy się radujmy... i t. d.
9. Wszystkim, Chryste, czczącym Ciebie,
Daj kolędę tu i w Niebie.
Tedy się radujmy... i t. d.

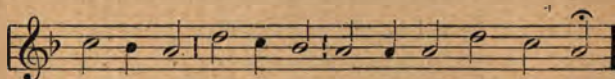

34. Narodził się Jezus Chrystus.

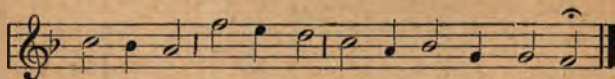
Melodya I.

1. { Na-ro-dził się Je-zus Chrystus, bądźmy we-se-li, }
{ Chwałę Mu na wy-so-ko-ści nu-cą A-nie-li: }

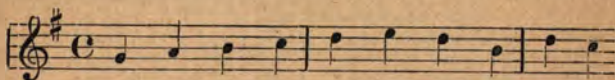

Glo-ri-a, glo-ri-a in ex-cel-sis De-o,

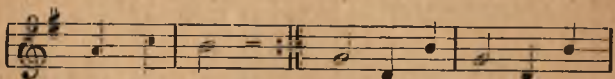

Glo-ri-a, glo-ri-a in ex-cel-sis De-o.

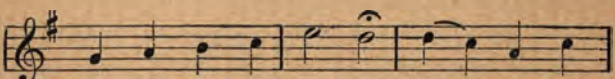
Melodya II.

1. { Na-ro-dził się Je-zus Chry-stus, bądźmy
{ Chwa-lę Mu na wy-so-ko-ści nu-cą

we-se-li, }
A-nie-li: } Glo-ri-a, glo-ri-a

in ex-cel-sis De-o, Glo-ri-a,

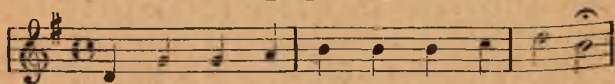

glo-ri-a in ex-cel-sis De-o.

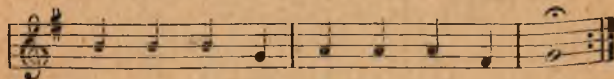

2. Na kolana wół i osieł przed Nim klękają,
Jego swoim Stworzycielem, Panem uznają.
Gloria... i t. d.
3. Pastuszkowie przybywają na znak im dany,
Cześć oddają i witają Pana nad pany.
Gloria... i t. d.
4. Trzej Królowie przyjechali z wielkimi dary:
Mirra, kadzidło i złoto, oto ofiary.
Gloria... i t. d.
5. I my także chwałę dajmy Dzieciątku temu,
Jako Panu i Zbawicielowi naszemu.
Gloria... i t. d.

35. Niepojęte dary.

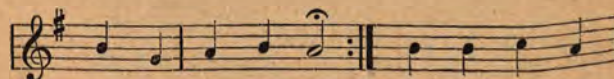
1. { Nie - po - je - te da - ry dla nas da - je
{ Gdy się wie - czne sło - wo cia - łem sta - je

Dzi - siaj z nie - ba oj - ciec ła - ska - wy }
Mo - cą swo - jej cu - do - wnej spra - wy; }

{ Ne - dze świa - ta precz od - mia - ta, a pła -
{ Wdzięków gło - sy pod nie - bio - sy i w we -

czli - we je - cze - nia } Skąd dziś wszy - soy
se - le za - mie - nia; }

we - se - li wy - śpie - wu - ją A - nie - li:

Nie - chaj chwa - ła Bo - gu bę - dzie w nie bie.

A - na - zie - mi po - kój lu - do - wi.

2. Patryarchów świętych upragnione

Spełniło się oczekiwanie;
 Kiedy słowo z Panny narodzone,
 Dopełniło wszystkich żądanie.
 Gwiazda nowa Jakóbową
 Wypuściła promienie,
 Ciemne błędy gasząc wszędy,
 Światła czyni zjawienie!
 Skąd dziś każdy z Anioły,
 Wyśpiewuje wesoly:
 Niechaj chwała Bogu... i t. d.

3. Już prorockich przepowiedzeń skutki

Odmieniły świat cały mile;
 Oddalając uprzykrzone smutki,
 Przywróciły wesołe chwile.
 Wszędy echo brzmi z pociechą,
 Że z daru Zbawiciela,
 Upewnienie o zbawienie
 Dopełniło wesela.

Więc z niebieskimi szyki,
Wydajmy dziś okrzyki:
Niechaj chwała Bogu... i t. d.

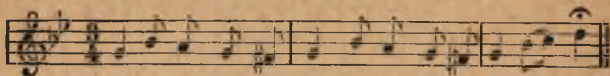
4. Niebo dzisiaj z ziemią połączone,
Wyśpiewuje wdzięczności pienie,
Dzięki Bogu czyni nieskończone,
Za zjawione ludziom zbawienie.
Radość nasza z Mesyasza
I wszystkiemu stworzeniu;
Że Pan chwały, śmierci strząły
Skruszył w Śwem narodzeniu.
Brzmijże świecie, wesoło,
Wydaj odgłos wokoło:
Niechaj chwała Bogu... i t. d.
5. Aby człowiek Bogiem był nazwany,
Jego postać Bóstwo przybrało;
By nie brząkał niewoli kajdany,
Słowo Ojca Ciałem się stało.
Sługa z Pana, ach! odmiana,
Niesłychane przykłady!
By z wdzięczności dla miłości
Człowiek w Boga szedł ślady.
Więc niech pienia odgłosy,
Idą aż pod niebiosy:
Niechaj chwała Bogu... i t. d.
6. Uczynione z Twej miłości związki
Bóstwa Twego z naszym rodzajem,
Sprawiły nam ściśle obowiązki,
Byś miłowan od nas był wzajem.

Dajże, Panie, me kochanie,
 By ogniste pożary,
 W sercach trwały na wiek stały,
 Byś był kochan bez miary.
 Nuż i teraz z miłości,
 Wyśpiewujmy z radości:
 Niechaj chwała Bogu... i t. d.

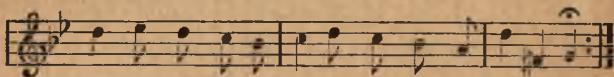

36. Nowy rok bieży.

Melodya I.

1. Nowy rok bie-ży, w ja-seł-kach le-ży, A kto, kto?

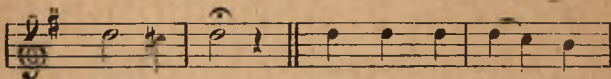

Dzie-ciąt-ko małe, daj-cie Mu chwałę, Na zie-mi.

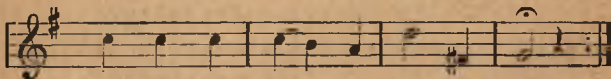
Melodya II.

1. No-wy rok bie - ży, w ja - seł - kach le - ży,

A kto, kto? Dzie - ciąt - ko ma - łe,

daj - cie Mu chwa - łą. Na zie - mi.

2. Leży Dzieciątko, jako jagniątko,.....
A gdzie, gdzie?
W Betleem mieście, tam się pośpieszcie,.....
Znajdziecie.
3. Jak Go poznamy, gdy Go nie znamy.....
Jezusa?
Podło uwity, nie w aksamity.....
Ubogo.
4. Wół, osioł ziewa, parą zagrzewa.....
A jakoż?
Kłęcząc, padając, chwałę oddając.....
Przy źłobie.
5. Anieli grają, wdzięcznie śpiewają.....
A co, a co?
Niech chwała będzie zawsze i wszędzie.....
Dzieciątku.
6. Królowie jada z wielką gromadą.....
A skąd, skąd?
Od wschodu słońca szukają końca.....
Zbawienia.
7. Skarb otwierają, dary dawają.....
A komu?
Wielcy królowie, możni panowie.....
Dzieciątku.
8. Pójdźcie, Kapłani, do tej to stajni.....
A proście,
Niech w rękach waszych a sercach naszych.....
Bóg roście.

9. Pójdź miła młodzi, Jezus się rodzi.....
W stajence,
Daryc przynosi, rączki podnosi.....
Dzieciące.

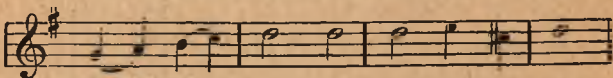
10. Pójdźcie, panienki, do tej stajenki.....
Klęknijcie,
Wasz Oblubieniec da rajski wieniec.....
Dziękujcie.

37. O**ę**blógostawiony **ż**łobie.

1. { O bło - gos - ła - wio - ny żło - bie! }
{ Jak wiel - ki skarb mie - ścisz w so - bie: }

Ro - zum ludz - ki i świat ca - ły,

By Go po - jął, jest za ma - ły.

2. Co jest najdroższego w Niebie,
Posiadasz to wpośród siebie:
Więcej nad to, bo cud wielki,
Przechodzący rozum wszelki.

3. Dwie natury nieskończenie
Różne w bycie, różne w cenie,
W jednej złączone Osobie,
Dziś są umieszczone w tobie.
4. Wstrzymaj, rozumie, twe zdanie,
Boś kropelką w oceanie:
Wiara tu tylko prawdziwa,
Sama uczy, przekonywa,
5. Ten co w nędznym żłobie leży
Bez posłania, bez odzieży,
On o wszystkim pieczę miewa,
On świat cały przyodziewa.
6. Z głodu, w naturze człowieka,
Łaknie dziewiczego mleka:
Lecz On, co tylko ma życie,
Z darów Swych żywi obficie.
7. O jak dziwne, niepojęte!
O jak wielkie, o jak święte!
Dzieła Twoje, mocny Boże,
Któż je godnie pojąć może!
8. Zstąpcie do nas, Aniołowie,
I wszyscy Niebios duchowie,
Pośpieszcie na powitanie,
Boga waszego w tym stanie.
9. Połączcie się z ziemianami,
Bo tu Bóg jest między nami:
Połączcie przymierzem stałem,
Bo się Słowo stało ciałem.

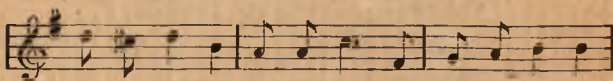
10. Już się ta ściana zwała,
Która nas od was dzieliła:
Bóg się z ludem Swoim złączył,
Aby nas z wami połączył.
11. Jezu drogi! Boże z nami!
Witamy Cię z Aniołami;
Który w małym dzieciątku,
Bogiem jesteś bez początku.
12. Niech Ci za to będzie chwała,
W nieskończone wieki trwała,
Który przez Swe narodzenie,
Przynosisz wszystkim zbawienie. Amen.

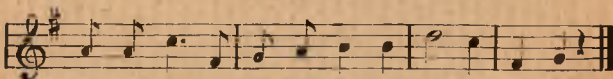
38. Pan Bóg w żłobie położony.

1. Pan Bóg w żłobie po - ło - żo - ny I w pie - lusz - ki

u - wi - nio - ny, Cie - szy Mat - ka z A - nio - ła - mi,

A Pan za - le - wa się ła - mi, Cze - góż płą - cze?

2. Czegóż płaczesz, dobry Jezu,
Czy to z nędzy, czy to z mrozu?

Nie to, nie, to serce boli,
Wszystko ja mam według woli
Jednego brak.

3. Gdyby człek mnie szczerze kochał,
A serce mi całe oddał,
Tobym ani w tym tu żłobie,
Ani zranion kiedyś w grobie,
Nie bolał tak.

4. Jam Stworzyciel, tyś stworzenie,
Dałem wszystko, dałem ziemię
Ciebie codzień nakarmiłem,
W różne szaty ustroiłem,
Ty gardzisz mną.

5. Otom w stajni położony,
Chcę być na krzyżu zraniony
Abym dowiódł, że Cię Kocham,
Duszę, ciało za Cię oddam.
Ty gardzisz mną.

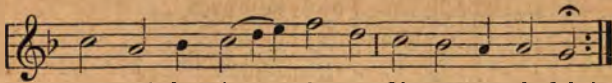
6. Dalej bracie mój, grzeszniku,
Nabierz serca, nie rób krzyku,
Przeproś miłe Paniąteczko,
Oddaj serce Dzieciąteczku,
Z Nim dobrze żyj.

7. Pójdźcież grzeszni do Dzieciny,
Anioł przyniósł tu nowiny,
Że się narodził Zbawiciel,
Nasz od piekła Odkupiciel,
Pójdźmyż wszyscy.

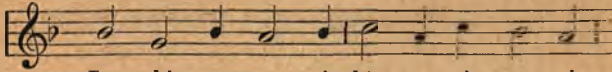
8. Chwała Bogu z wysokości,
Pokój ludziom tej nizkości,
Pięknie Anieli śpiewali
Do Jezusa zachęcali,
Hosanna!
9. Czegoż czekać mamy więcej,
Rzućcież wszystko, pójdźcie prędzej,
Gdy tak łatwo przyjsć do Boga,
Już do Niego znana droga,
Chodźmyż wszyscy.
10. Witajże Boska Dziecino,
Przychodzimy z tą złą nowiną.
Żeśmy wielcy są grzesznicy:
Pyszni, chciwi, rozpustnicy,
Darujże nam.
11. Ja was kocham i daruję
Śmiercią to odpokutuję,
Ale mnie nie opuszczajcie,
Na złe się nie rozpuszczajcie
Moi ludzie.
12. Już się o nic nie lękajcie,
W sercu tylko mnie kochajcie,
Bom dziecina jest maleńka,
Której się świat, piekło lęka,
Obronę was!

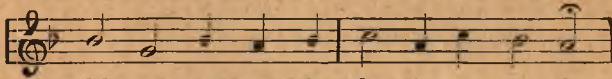
39. Pan z nieba i z łona.

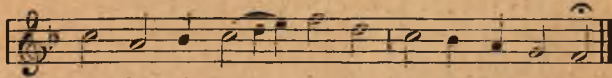
1. { Pan z nie - ba i z ło - na Oj - ca przy - chodzi, }
{ O - to się z Ma - ry - i dziś Je - zus ro - dzi. }

Ła - ski przy - no - si, kto o nie pro - si,

Od - pu - szcza grze - chy, da - je po - cie - chy;

O Pa - nie nasz świę - ty, cud nie - po - ję - ty.

2. Przystąpmy do tronu z swemi prośbami,
Którego oczęta spłynęły łzami.
Niech łaska, Boże, Twoja wspomóż,
Zlituj się Panie, oddal karanie,
Od nas grzesznych ludzi,
Gdy trąba wzbudzi.
3. Pamiętaj na dobroć, co się to stało,
Żeś przyjął z Maryi niekzemne ciało;
Panna nosiła, Panna powiła,
Grzały pieluszki, czcili pastuszki,
Monarchy witali,
Gdy Go poznali.

4. A siano i żłobek, i bydłał dwoje,
Bawiły pieszczotne cialeczo Twoje;
Powieczki z łzami, jakby perłami,
Przy piersiach snęły, gdy zatoneły.
Sam robaczek w głodzie,
A świat w wygodzie.
5. O Paniel Tyś z Ojca, Tyś światło z Boga,
Ubogiś i Twoja Matka uboga;
Te czynią kroki Boskie wyroki,
Aby stworzony człowiek, korony
Dostał przez Ciebie,
I mieszkał w Niebie.
6. Wejrzyj, o nadziejo, Dawco zbawienia,
Na nędznych, ubogich: któremu pienia
Oddają zorze, ziemia i morze,
Co tylko czuje, kołem się snuje;
Jan jeszcze w żywocie,
Znał Cię w istocie.
7. Tesame czynimy Tobie i Twemu
Ojcu i Duchowi, w Bóstwie równemu,
Brzmiące okrzyki, przez swe języki,
Głębokie dzięki. Święty na wieki,
Troisty, Jedyny,
Odpuść nam winy. Amen.

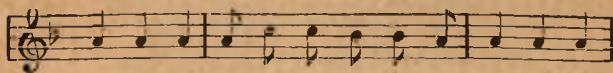
40. Pasterze bieżeli.

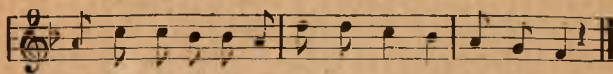
1. { Pa - ste - rze bie - że - li, Gdy głos u -
Zna - leż - li w żło - bec - ku w Bet - le - em

sły - sze - li śpie - wa - nia A - niel - skie - go }
mia - stecz - ku Je - zu - sa ma - leń - kie - go. }

O sieł Mu z wołem us - łu - gu - ją. Klę - ka - ją,

zna - jąc a - do - ru - ją Stworzy - cie - la swo - je - go.

2. Widząc to pasterze, iż bydłęta szczerze,
Nieme, ukłon oddają,
Padli na kolana, tak wielkiego Pana,
Zaśpiewawszy, witają:
Zawitaj, Boże utajony,
Z Paniénki czystej narodzony.
Na twarz upadają.
3. Gdy się pokłonili, do trzody śpieszyli,
Weseli pastuszkowie,
Bo gwiazdę ujrzeli, że dzień rozumieli,
Alić to trzej królowie

Od wschodu z darami jechali,
By pokłon Panu królów dali,
Poddani monarchowie.

4. Będąc blisko szopy, że pokryta w snopy,
Bardzo się zadziwili;
Idąc na pokoje, widząc bydłał dwoje,
Myśla, że pobłądzili.

Majestat, gdzie jest, upatrują,
Żłobek im z Panną pokazują,
Dopiero się cieszyli.

5. Z najgłębszym ukłonem, przed takowym tronem
Na oblicze padali,
Z serdecznej ofiary, swe trojakię dary
Jezusowi oddali.

Te, mile Zbawiciel przyjmuje,
Lecz bardziej serca ich szacuje,
Że Go Bogiem uznali.

6. Wszchemogący Boże! któż wymówić może,
Co czynisz dla stworzenia,
Kiedy Swoje Bóstwo zsyłasz na ubóstwo,
I na srogie męczenia.

Niechże Ci w Trójcy Jedyne, mu,
Cześć, chwała, Bogu przedwiecznemu
Będzie bez zakończenia!

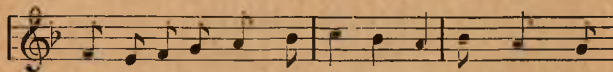
41. Pasterze drzemali w dolinie.

1. Pa - ste - rze drzy - ma - li wdo - li - nie,

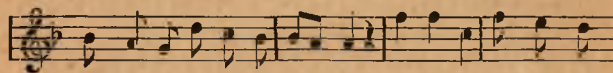
Pa - są - cy by - deł - ko, ow - ce i ba - ra - ny,

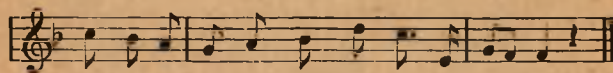
A - lić o pół - noc - nej go - dzi - nie, A - niół świa -

tło - ścia o - dzia - ny W przy - jem - nym roz - gło - sie

Mil - szą no - wi - nę nad ży - cie Oznajmił, że dziś zro -

dzi - ło się Bo - skie w Bet - le - e - mie dzie - cię.

2. Pasterze się ze snu porwali,

Chcąc iść razem w drogę, by się nic nie bawić:

A bydełko jakże zostawić,

Myślą co tu czynić dalej.

A w tem jasność sroga

Każdego uderzy w oczy:

A to co! krzykną; ach, dla Boga!

Że tak widno o północy.

3. A więc wszyscy razem co żywo,
Pasterze łękliwi do szopy bieżeli,
Aby zobaczyli to dziwo,
Które głosili Anieli.

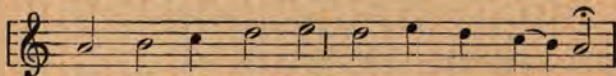
Przychodzą. W oborze
Panna, staruszek i dziecię;
Takież to, krzykną, Wielki Boże!
Ubogie Twoje powicie.

4. Lecz ich nie zraziły bydłęta,
Wół i osieł, liche pieluszcзки w żłobie.
Swoje oddawali prezenta,
Poklękawszy, Boże, Tobie.

I my dziś klękamy,
Przed Twym Bożym Majestatem,
Kornemi naszemi modłami,
Wielbimy Cię z całym światem.

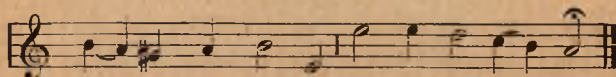
42. **Pasterze mili, coście widzieli?**
Melodya I.

1. Pa - ste - rze mi - li, co - ście wi - dzie - li?

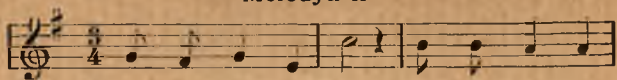
Wi - dzie - liś - my ma - leń - kie - go, Je - zu - sa

na - ro - dzo - ne - go Sy - na Bo - skie - go.

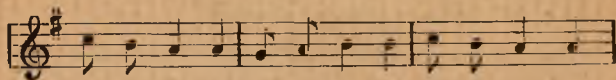
Melodya II.

1. Pa - ste - rze mi - li, co - scie wi - dzie-

li? Wi - dzie - liś - my ma - leń - kie - go,

Je - zu - sa na - ro - dzo - ne - go, Sy - na Bo - skie-

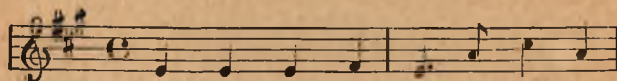
go, Sy - na Bo - skie - go.

2. Co za pałac miał, gdzie gospodą stał?
Szopa, bydłu przyzwoita i to jeszcze źle pokryta,
Pałacem była.
3. Jakie łóżeczko, miał Paniąteczko?
Marmur twardy, żłób kamienny, na tem
[depozyt zbawienny
Spoczywał łożu.
4. Co za obicie, miało to Dziecię?
Wisząc ze strzech pajęczyna, Boga oraz Matki
Obiciem była. [Syna
5. W jakiej odzieży, Pan Nieba leży?
Za purpurę, perły drogie, ustroiła Go w ubogie
Pieluszki nędza.
6. Czyli w wygodach, czy spał w swobodach?
Na barłogu, ostrem sianie, delikatne spało
A nie w łabędziach. [Panię,

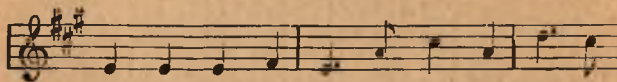
7. Co za bankiety, co miał za wety?
Piersi niewinnej Mateńki, nad kanar słodszy
Kosztował Panię. [maleńki]
8. Kto asystował, kto Go pilnował?
Wół i osioł przyklękali, parą Go swą zagrzewali
Dworzanie Jego.
9. Jakie kapele, nuciły trele?
Aniołowie Mu śpiewali, my na dudkach
Skoczno, wesoło. [przygrywali,
10. Kto więcej śpieszył, by Dziecię cieszył?
Józef stary z Panienczką, melodyjną swą
Dziecię cieszyli. [piosneczką,
11. Jakieście dary, dali ofiary?
Sercaśmy własne oddali, a odchodząc poklękali,
Czołem Mu bili.

43. **Pójdźmy wszyscy do stajenki.**

1. Pójdź - my wszy - scy do sta - jen - ki,

do Je - zu - sa i Pa - nien - ki; Po - wi -

taj - my Ma - leń - kie - go i Ma - ry - ą,

Mat - kę Je - go, Po - wi - taj - my Ma - leń -

kie - go i Ma - ry - ą, Ma - tkę Je - go.

2. Witaj Jezu ukochany,
Od Patryarchów czekany,
Od Proroków ogłoszony,
Od narodów upragniony.
3. Witaj dziecinko w żłobie,
Uznajemy Boga w Tobie,
Coś się narodził tej nocy,
Byś nas wyrwał z czarta mocy.
4. Witaj Jezu nam zjawiony,
Witaj dwakroć narodził,
Raz z Ojca przed wieków wiekiem
A teraz z Matki człowiekiem.
5. Któż to słyszał takie dziwy,
Tyś człowiek i Bóg prawdziwy
Ty łączysz w Boskiej Osobie,
Dwie natury różne sobie.
6. Tyś świat stworzył, a świat Ciebie
Nie poznał mając wśród siebie.
Idziesz dla jego zbawienia,
On Ci odmawia schronienia.

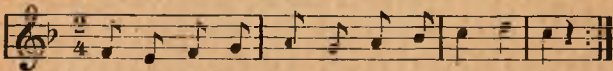
7. Za to u świata ubogich,
Ale w oczach Twoich drogich,
Pastuszków, którzy czuwali,
Wzywasz by Cię przywitali.
8. O szczęśliwi pastuszkowie,
Któż radość waszą wypowie;
Czego Ojcowie żądali,
Wyście pierwsi oglądali.
9. Obietnica w raju dana,
Dziś została wykonana,
Boże! jakżeś miłosierny
W darach hojny, w słowach
[wierny.
10. Takeś świat ten umiłował,
Iżeś Syna nie żałował:
Zesłałeś Go na cierpienia,
Od samego narodzenia.
11. O Jezuu, nasze kochanie,
Czemu nad niebios mieszkanie
Przekładasz nędzne ubóstwo
I wyniszczasz Swoje Bóstwo?
12. Miłości to Twojej dzieło,
Z miłości początek wzięło,
Byś nas zrównał z Aniołami,
Poniżasz się między nami.
13. Spraw to Jezuu, Boskie Dziecię,
Niech Cię kochamy nad życie:

Niech miłością odwdzięczamy
Miłość której doznawamy.

14. Święta Panno, Twa przyczyna
Niech nam wyjedna u Syna,
By to Jego narodzenie
Zapewniło nam zbawienie.

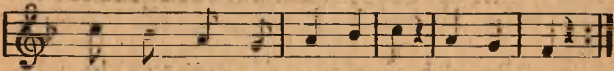
44. Przybieżeli do Betleem.

1. { Przy-bie - ze - li do Bet - le - em pa - ste - rze }
{ Gra - jąc skoczno dzie - ciąt - ko - wi na li - rze }

Chwa - ła na wy - so - ko - ści, chwa - ła na

wy - so - ko - ści, a po - kój na zie - mi.

2. Oddawali swe ukłony w pokorze
Tobie z serca ochetnego, o Boże!
Chwała na wysokości, i t. d.
3. Anioł Pański sam wygłosił te dziwy,
Których oni nie słyszeli jak żywi.
Chwała na wysokości, i t. d.

4. Dziwili się na powietrzu muzyce,
I myśleli co to będzie za Dziecię.
Chwała na wysokości, i t. d.
5. Któremu się wół i osioł kłaniają,
Trzej Królowie podarunki oddają.
Chwała na wysokości, i t. d.
6. I Anieli gromadami pilnują,
Panna czysta wraz z Józefem piastują.
Chwała na wysokości, i t. d.
7. Poznali Go Mesyaszem być prawym,
Narodzonym dzisiaj Panem łaskawym
Chwała na wysokości, i t. d.

45. Raduj się ziemio.

1. { Ra - duj się zie - mio, gość z nie - ba przy -
Co Bo - ga z lu - dem, lud z Bo-giem po -

- cho - dzi, } Sy-nów A - da - ma z czartowskiej nie -
go - dzi; }

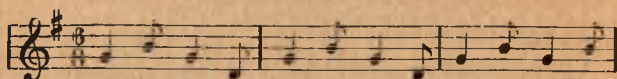
wo - li Wyr - wie wy - zwo - li.

2. Raduj się ziemio, śpiewaj z Aniołami,
Wychwalaj Boga, ciesz się z niebiosami,
Już nie podnóżkiem jesteś Najwyższego,
Lecz tronem Jego.
3. Raduj się ziemio, masz pokój żądany,
Bóg ci przebaczył dotąd zagniewany;
Połącz się z Niebem, boś już dzisiaj święta,
Niegdyś przekłeta.
4. Raduj się ziemio, oto światło wschodzi,
Które każdego, co na świat przychodzi,
Blaskiem oświeca, a wnet milkną wszędy
Ciemność i błędy.
5. Raduj się ziemio, Prorok wielki idzie,
Co będzie gromił żyjących w bezwstydzie;
On wskaże drogę pewną do zbawienia
Zniszczy zgorszenia.
6. Raduj się ziemio, idzie Prawodawca,
Nowego prawa i Zakonu Dawca;
Dawne ustawy na zawsze poznosi,
Nowe ogłosi.
7. Raduj się ziemio, z wielkiego Kapłana,
Na odpuszczenie grzechów moc Mu dana;
Ten, skoro nową ofiarę odprawi,
Cały świat zbawi.
8. Raduj się ziemio, masz Króla u siebie,
Pana, co włada na ziemi i niebie;
Królestwo Jego końca mieć nie będzie
Gdy Tron posiędzie.

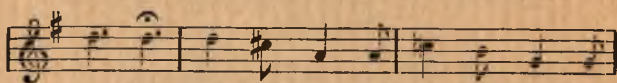
9. Raduj się ziemio, bo to Bóg tym Panem,
 Bóg Prawodawcą, Prorokiem, Kapłanem;
 On to w naturze człowieka się rodzi,
 Na świat przychodzi.
10. Raduj się ziemio, witaj tego Pana,
 I ludy wszystkie zegnijcie kolana;
 On wam przynosi przez Swe narodzenie
 Wieczne zbawienie.

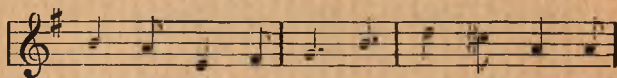
46. Raz wieczorem.

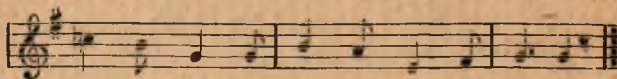
1. Raz wie-czo-rem, gdy pod bo-rem pa - ste - rze sie-

dzie - li, Jas - ność wiel - ką, jak - by słoń - ce,

na nie - bie uj - rze - li, Jas - ność wiel - ką,

jak - by słoń - ce, na nie - bie uj - rze - li.

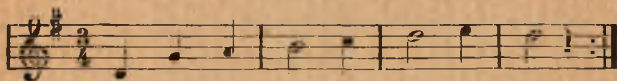
2. Wtem z obłoku przy ich boku
 Anioł występuje,
 Temi słowy Boskiej mowy
 Onych zagaduje:

3. Mili ludzie, w nędznej budzie
 Bóg się teraz rodzi
 I z Panienki wśród stajenki
 Na świat ten przychodzi.
4. Ten wybrany, nam zesłany,
 Grzeszny świat wybawi,
 Ojcu Swemu wszechmocnemu
 Przed tron nas postawi.
5. Krwi wylaniem, życia daniem,
 Grzechy świata zniszczy,
 Przyrzeczone, wyznaczone
 Królestwo nam ziści.
6. Więc się cieszcie, wielbić śpieszcie,
 Boga przedwiecznego,
 Dziś z Panienki, wśród stajenki
 Dla nas zesłanego.

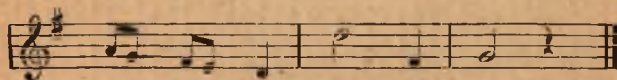
47. Rozkwitnęła się lilia.

1. { Roz - kwit - nę - ła się li - li - a, }
 { A ta jest Pan - na Ma - ry - a, }

Zro - dzi - ła nam Sy - na, We - so - ła

nam dzi - siaj no - wi - na.

2. Porodziła Go w radości,
W panieństwa swego całości:
Wydała kwiat z siebie,
Którego początek jest w niebie.
  3. Troskliwie z nieba pełnemi,
Karmiła piersiami swemi:
Od zimna chroniła,
W pieluszki dziecię powiła.
4. Złożyła Go na sianeczku,
W lichej stajence, w żłobeczku:
Pokłon Mu oddała,
Jak Boga Swojego witała.
  5. O święta Bogarodzico!
O przenajczystsza Dziewico!
Tyś różdżka z Jessego,
Dałaś kwiat zapachu wdzięcznego.
6. Nie zmazanaś grzechu plamą,
Stałaś się niebieską bramą.
Przez którą Bóg wchodzi,
Gdy się nam na ten świat rodzi.
  7. Krzak Mojżeszów wśród płomienia,
Wolnym będąc od spalania,
Twego był obrazem
Panieństwa z macierzyństwem razem.
8. Ciebie Bóg obrał świątynią,
Przymierza nowego skrzynią:
Gdy żywot Twój czysty,
Zamieszkał Pan nieba wieczysty.

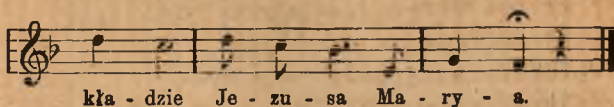
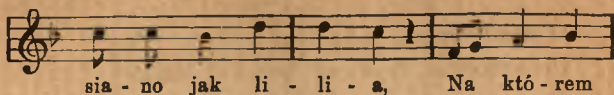
9. Pozwól, o Panno, prosimy,
 Niech prośby nasze złożymy:
 Bo Twoja przyczyna
 Jest w mocy przeważnej u Syna.
10. Spraw to, niech Syn Twój jedyny,
 Opuściwszy nasze winy,
 Gdy na świat przychodzi
 Przez łaskę w sercach się narodzi.
11. Niechaj wzbudzi w nas ochotę,
 Abyśmy szli z cnoty w cnotę
 Niech wolę zapali,
 Byśmy Go statecznie kochali.
12. Niech i w doczesnym pobycie
 Opatruje nasze życie:
 Strzeże od przygody,
 Uprząta w służbie swej przeszkody.

48. Śliczna Panienska.

1. Śli - czna Pa - nien - ka Je - zu - sa zro -
 W staj - ni po - wiw - szy si - an - kiem Go

dzi - ła } O sia - no, sia - no,
 okry - ła. }

2. Czemuż litości nie masz Panno droga,
Żeś w liche siano uwinęła Boga:
O siano, siano, siano, kwiecie drogi,
Gdy się na tobie kładzie Bóg ubogi.
3. Dziwna na świecie stała się odmiana,
Że Nazareński kwiat wrzucon do siana;
O siano, siano, co ci się zdarzyło,
Że będąc sianem, w kwiateś się zmieniło.
4. Lecz to dziwniejsza, że Pan, ogniem bywszy,
W siano się ukrył, siana nie spaliwszy;
O siano, siano, czemu nie gorejesz,
Czemu przynajmniej Pana nie zagrzejesz?
5. Już to nie w cierniu ten kwiat liliowy,
Lecz z siana wyrosł przez grzech Adamowy;
O siano, siano, o błogosławione,
Na którym Jezus — Dzieciątko jest złożone.
6. Szczęśliwa łąko, któraś temu sianu
Stać się kazała na podściółkę Panu:
O siano, siano, wszystek kwiat różany,
Przechodzisz dzisiaj, narcyz, tulipany.
7. Szczęśliwa kosa, co te siano ścięła,
Bo Jezusowi za łożę stanęła:

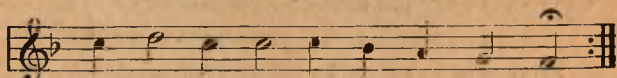
- O siano, siano, zapach w tobie zdrowy,
Przechodzisz bowiem: kwiat fijołkowy.
8. Szczęśliwe ręce te, zaprawdę były,
Co dla Jezusa to siano kosiły.
O siano, siano, godneżes to było,
By się na tobie Bóstwo położyło.
9. Przeklął był ludzkie Bóg dla drzewa plemię,
Leżąc na sianie dziś pojednał ziemię;
O siano, siano, gdy piastujesz Boga,
Nam się przez Ciebie z Nieba ściele droga.
10. Dobrze rzekł Prorok ukoronowany,
Że jest do bydła człowiek przyrównany;
O siano, siano, cożes to narobiło,
Żes Boga między bydłęty stawiło.
11. Wynidź królestwo światowe do Pana,
Patrz jak twój leży Król na wiązce siana;
O siano, siano, królewskie bławaty,
Przechodzisz w cenie świata majestaty.
12. Wynidź i księżę z złotego pokoja,
Niech go okryje siankiem ręka twoja:
O siano, siano, o nieprzeplacone!
Godne byś w raju było pokoszone.
13. Nie tylko starzy kwapcie się do Pana,
Ale i młodzi pośpieszcie do siana;
O siano, siano, tak sobie śpiewajcie,
Pana Jezusa siankiem nakrywajcie.
14. Nie bądźcież gorsi nad osła gnuśnego,
Który na sianie poznał Pana swego;

O siano, siano, daj się wziąć każdemu,
Niech cię zanieś Jezusowi swemu.

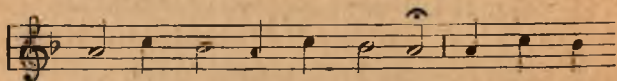
15. W ostatku i my pójdźmy też do Pana,
A po kołędzie nieśmy wiązkę siana.
O siano, siano, przyjmij od nas Panie,
A nam za siano daj w Niebie mieszkanie.

49. Tryumfy Króla niebieskiego.

1. { Try - um - fy kró - la nie - bie - skie - go }
{ Z sta - pi - ły z nie - ba wy - so - kie - go, }

Po - bu - dzi - ły pa - ste-rzów, Do - byt - ku

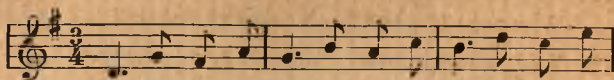
swe-go stróżów, Śpie-wa - jąc, śpie-wa - jąc.

2. Chwała bądź Bogu w wysokości,
A ludziom pokój na nizkości;
Narodził się Zbawiciel
Dusz naszych Odkupiciel,
Na ziemi, na ziemi.
3. Zrodziła Marya Dziewica,
Wiecznego Boga bez rodzica:

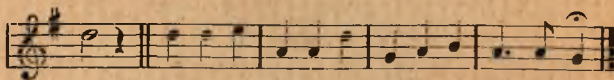
- By nas piekła pozbawił
A w niebieskich postawił,
Pałacach, pałacach.
4. Pasterze w podziwieniu stają,
Tryumfu przyczynę badają;
Co się nowego dzieje
Że tak światłość jaśnieje
Nie wiedząc, nie wiedząc.
5. Że to Bóg, gdy się dowiedzieli,
Swej trzody w polu odbieżeli,
Spiesząc na powitanie
Do betleemskiej stajnie
Dzieciątka, Dzieciątka.
6. Niebieskiem światłem oświeceni,
Pokornie przed Nim uniżeni,
Bogiem Go być prawdziwym
Sercem z afektem żywym
Wyznają, wyznają.
7. I które mieli z sobą dary,
Dzieciątku dają za ofiary;
Przyjmij o narodzony
Nas i dar przyniesiony
Z ochotą, z ochotą.
8. A potem Maryi cześć dają
Za Matkę Boską Ją przyznają
I z ojcem domniemanym,
Józefem mianowanym
Serdecznie, serdecznie.

50. Ubogie pastuszki.

1. U - bo - gie pa - stuszki spieszcie się do szop-ki

dziś, Przywitać Dziedzica, Zobaczyć Pa - ni - cza.

2. Pasterze coście widzieli, co witali tam?
Widzieli Dziedzica, witali Panicza.
3. Anieli w bieli witali Pana swojego,
Hosanna śpiewajcie, Hosanna wołajcie!
4. Osiołek i wołek pokłon Panu oddają,
Do tego samego i lud zachęcają.
5. Śpiewali pastuszki, składali serduszka swe,
Witali, śpiewali, żegnali, płakali.
6. Matuchna Go miła, nad wszystko cieszyła tam,
Bolała, płakała, że dłoń nic nie miała.
7. Cieszyło się Dziecię, że Go lud poznał przecie,
Witał Go, poznał Go, śpiewali Anieli.
8. Pastuszki poznali, dary swe Mu oddali,
Prosili, cieszyli, co mieli złożyli.
9. Staruszek pilnował, za dary dziękował im,
Szczęśliwy z radości, zapomniał żalości.
10. Idą i jadą do Niego króle z paradą,
Pokłony oddają, bogactwa składają.
11. Gwiazdeczka wskazała, poznać Boga dała im,
Drogą im świeciła, nad szopką stanęła.

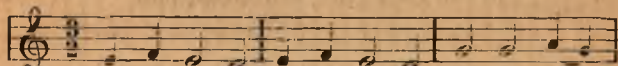

12. Oj radość tam radość była i królom radość,
W ręczki Go całują, a sercem miłują.
13. Wół, osioł poznali, Boga w Nim powitali,
Hardemu ludowi przykład tem wskazali.

51. W dzień Bożego Narodzenia.

Na dzień Młodzianków.

1. W dzień Bo - że - go Na - ro - dze - nia We - se - li

lu - dzie, bło - go im bę - dzie; Chwałę Bo - gu

wy - śpie - wu - ją, We - so - ło wszędzie.

2. Anioł pasterzom zwiastował,
Że się narodził, nas uweselił;
Król Heród się zafrasował,
Dziatki pobić dał.
3. Bili, siekli, mordowali,
Srodzy katowie, własni zbójcowie,
Krzyczą dziatki, płaczą matki,
Bardzo rzewliwie.

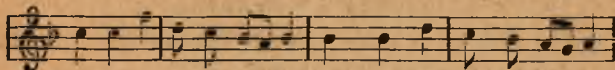
4. Od piersi ich wydzierali
I rozcinali: Rycerze mali;
Z matkami się pożegnali,
Żal to nie mały.
5. Tam krwawe łzy wylewały
Płaczliwe matki, kiedy ich dziatki
Leżą jakby barankowie,
Lub w polu snopki.
6. Ręce Matki załamują,
Włosy targają i omdlewają;
Niebo głosy przebijają,
Serdecznie łkają.
6. Rachel Pani tak rzeczona,
Pociechy nie ma, prawie umiera;
Patrzając na swoje syny.
Często omdlewa.
8. O! Herodzie, okrutniku,
Wielka to wina, że twego syna,
Między dziatkami zabito,
Co za przyczyna?
9. Chciałeś trafić na Chrystusa
Syna Bożego, ale Go z tego
Nie wykorzenisz królestwa.
Boć Niebo Jego.

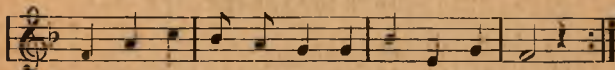
52. Wesołą nowinę.

1. { We - so - łą no - wi - nę bra - cia slu - chajcie }
{ Nie - bie - ską Dzie - ci - nę ze mną wi - taj - cie }

Jak mi-ła ta no-wi-na, Mów, gdzie jest ta Dzie-ci - na,

Byś-my tam po - bie - że - li i uj - rze - li.

2. Bogu chwałę wznoszą na wysokości,
Pokój ludziom głoszą duchy światłości.
Jak miła ta nowina, i t. d.
3. Panna nam powiła Boskie Dzieciątko,
Pokłonem uczciła To niemowlątko.
Jak miła ta nowina, i t. d.
- 4, Którego zrodziła, Bogiem uczciła
I Panną jak była, tak pozostała.
Jak miła ta nowina, i t. d.
5. Królowie na Wschodzie iście to poznali
I w Judzkim narodzie szukać jechali.
Jak miła ta nowina, i t. d.
6. Gwiazda najśliczniejsza ich oświeciła,
Nad wszystko piękniejsza doń prowadziła.
Jak miła ta nowina, i t. d.
7. W Jeruzalem mieście naprzód szukali,
Ale błąd nareszcie sami poznali.
Jak miła ta nowina, i t. d.

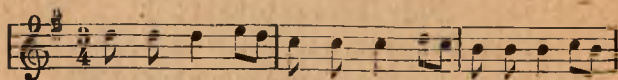
8. Heroda znajdują, gwiazdę stracili,
Lecz się dowiadują, gdzie pewni byli.
Jak miła ta nowina, i t. d.
9. W Betleem, miasteczku, tak prorokuje
Micheasz z weselem, tam Go zwiastuje.
Jak miła ta nowina, i t. d.
10. Gdy się tam udali, gwiazdę ujrzeni,
Już pewni jechali wielce weseli.
Jak miła ta nowina, i t. d.
11. Znaleźli to Dziecię i Matkę Jego,
Tam idźcież, znajdziecie Syna Bożego.
Jak miła ta nowina,
Już wiemy, gdzie Dziecina,
Wszyscy tam pobieźemy i ujrzemy.

53. Witaj Jezu ukochany.

1. { Wi - taj Je - zu u - ko - cha - ny, }
{ Na zba - wie - nie lu - dziom da - ny: }

Wi - taj mi - ła Dzie - cią - tecz - ko, wi - taj śli - czne

Pa - nią - tecz - ko, Wi - taj Je - zu.

2. Witaj zdawna pożądanym
Od Proroka obiecany:
Witaj świata Zbawicielu,
Witaj nasz Odkupicielu,
Witaj Jezu!
3. Witaj Dziecino maleńka,
Którego się piekło lęka:
Witaj uboga sieroto,
Z którego rąk płynie złoto,
Witaj Jezu!
4. Witaj różdżko Aaronowa,
Witaj lasko Mojżeszowa
Izraela przewodniku,
Witaj grzesznych pośredniku,
Witaj Jezu!
5. Witaj tarczo Gedeona,
Witaj skarbie Salomona,
Witaj mocy Samsonowa
Tyś korona Dawidowa,
Witaj Jezu!
6. Witaj o rajski kwiateczku,
Cnego państwo wianeczku:
Witaj prześliczna lilja,
Tyś pachnąca konwalja,
Witaj Jezu!
7. Witaj o Baranku cichy,
Który gładzisz świata grzechy;

Witaj Jezu winne grono,
Które dziś w żłobku złożono,
Witaj Jezu!

8. Leżysz w żłobku położony,
W pieluszki uwiniony,
Matka Cię karmi piersiami,
A Ty zalewasz łzami,
Dobry Jezu!

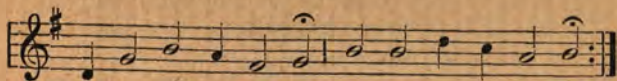
9. Anieli chwałę śpiewają,
Wschodni Królowie cześć dają,
Gdy jedni dary składają,
Drudzy Cię na śmierć szukają,
Dobry Jezu!

10. O miłości niesłychana!
O dobroci niewidziana.
Jako kwiat się dziś otwierasz,
Alić zaraz obumierasz,
Dobry Jezu!

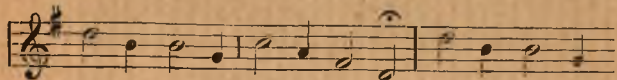
11. Pójdźcież ludzie przywitajcie,
Boga w ciele oglądajcie,
Mówcie: Tobie pokłon wszelki,
Należy się, Boże wielki.
Dobry Jezu.

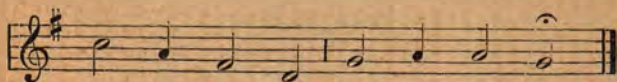
54. Witajmy Jezusa.

1. { Wi-taj-my Je-zu-sa nam na-ro-dzo-ne-go, }
{ Wu-bo-giej sta-jen-ce w zło-bie zło-żo-ne-go; }

Któ-ry le-ży bez o-dzie-ży, O-sieł zwo-łem

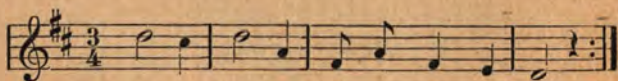
Je-go spo-łem Pa-rą grze-ją.

2. Któż Ci jest przyczyną mój Jezu kochany
Od kogoś na ten świat, w tę nędzę przysłany?
Tyś Pan nieba, czegoż trzeba
Tu na ziemi, między temi
Bydlętami?
3. Za co Twój majestat tak jest poniżony?
Przed którym najwyższe zwykły padać trony
Na kolana, wielbiąc Pana,
Stwórcę swego i wiecznego
Szczęścia dawcę.
4. O Ojcie przedwieczny, cóż to za przyczyna,
Iż nam z górnych niebios zsyłasz Swego Syna
Tu na ziemię? Aby plemię
Śmiercią srogą i krwią drogą
Ludzkie zbawił.

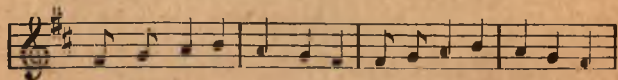
5. Niewinny Baranku, Boże, Stwórco świata,
 Idziesz z nieba do nas, boś nasza zapłata;
 Witaj Panie i kochanie
 Ludu Twego mizernego
 Zbawicielu.
6. Boże, bądź pochwalon od wszego stworzenia,
 Żeś nam dał pociechę z Syna narodzenia;
 On świat zbawi i to sprawi,
 Że straszego i wiecznego
 Ujdzim piekła.
7. Pobłogosław Jezu nas, lud Twój ubogi,
 Ciesz, wspomagaj, ratuj, oddal gniew Twój srogi,
 A my Ciebie tu i w niebie
 Niech wielbimy i chwalimy
 Na wieki wieków.

55. **Wiwat dzisiaj.**

1. { Wi-wat dzi-siaj Boskiej Ist - no - ści, }
 { Gdy zstę - pu - je z niebios w nis - ko - ści: }

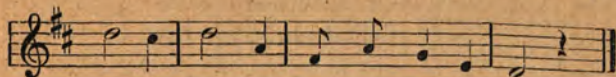

Już się o - no speł - ni - ło, Co pod fi - gu - rą by - ło,

We - so - ło na zie-mi, Gdy Bo - ga wi - dzi-my.

Krzyknij świę-cie z wielkiej ra - do - ści.

2. Już Proroków pismo spełnione,
Gdy widzimy Słowo wcielone;
    Symeon się weseli,
    Gdy słyszy, że Anieli
        Bogu wyśpiewują
        Pokój oznajmują.
    Serce całe radość przenika.

3. Już ojcowie to uprosili
    Święci czego sobie życzyli;
        Płacząc, jęcząc wzdychali,
        Rosy z nieba wołali:
            Spuśćcie nam obłoki,
            Wydajcie nam w skoki,
    Żebyśmy tu dłużej nie byli.

4. Słodki Jezu, jak Ci dziękować,
    Gdyżes zstępował Ojców ratować:
    Gdy Ojcowie już w niebie
    Przyjmij dzieci do Siebie.
        Przyjmij Ojców syny
        I Matek dzieciny
    Niech święci i nas ratują.

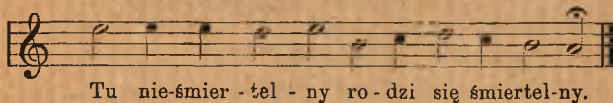
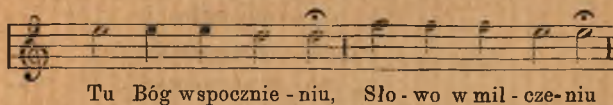
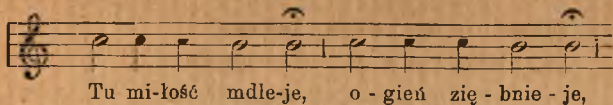
5. Wiwat! wiwat! wielka ochota,
 Gdy Bóg Nieba otworzył wrota:
 Nieskończone radości
 Gdy Bóg w swojej miłości
 Piekło zawojował,
 I czarta przykował.
 O szczęśliwa niebios roboto!
6. Wiwat, wiwat! bądźmy weseli
 Gdy w tarasach owi Anieli,
 Których pycha zepchnęła,
 Człowieka wywyższyła
 Do Rajskiej wieczności
 Pokój na nizkości,
 Wiwat, wiwat, bądźmy weseli!

56. Wspaniałości niezmierzonej.

Ta sama pieśń w tekście łacińskim i w rytmie miarowym
 jest p. t. *Infinitae bonitatis.*

1. W spa-nia-ło-ści nie-zmierzo-nej I do-bro-ci
 nieskoń-czo-nej Złób nam wi-do wi-sko o-twiera,

2. Skrzydlaste, co Go wznaszają,
Wiatry co Go przerażają,
Światłość prawdziwą noc pokrywa.
By dwa słoneczka — Płaczą oczeczka,
Lica kochane — Łzami zalane,
Drżą niemowlątka — Członeczki Dzie-
[ciątka.
3. Którego objąć niemoże
Ziemia, niebo, w swym przestworze
Szczupłe przyodziewa powicie.
Za dwór niebieski — Ma zły chlew wiejski,
Co za pokrycie? — Śnieg mży na Dziecię.
Mróz srogi ściska, — Wiatr się zewsząd
[wciska
4. Ten co ziemi okrąg stworzył,
I ogrom nieba założył,
Nie znalazł schronienia na świecie.
Nieba mieszkaniec — Tu jest wygnaniec,
Co rozwesela — Pociach udziela,
Zlewa się łzami --- Pod wiatrów burzami.

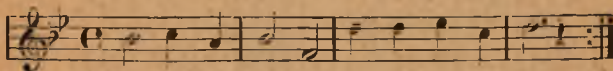
5. Uporczywych serc i hardych,
Wychodźcie już z murów twardych,
Wychodźcie córeczki Syońskie,
Patrzcie na czyny — Króla-Dzieciny:
Tron tego Pana — Z słomy i siana,
Słudzy: osiołek — I mizerny wołek.
6. O Boże! Tyś światło czyste
Mej pociechy i wieczyste,
O Uweselenie Anielskie!
O kochający! — O zbawiający!
Tyżeś Dzieciątko, — Król niemowlątko,
Tyżeś jest Stwórca — Tyżeś nieba Rządca.
7. O miłości niezmierna!
O dobroci nieskończona!
Jezu, któż Cię określić może?
Jakaż Cię męczy — Miłość i dręczy?
O światło świata! — W niebie odplata,
Zbawienia Sprawco, — obrońco i Dawco.
8. Kolebeczko, o sianeczko,
Pełna Boga stajeneczko!
Panno Rodzicielko, o Dziecię!
Dziecię zrodzone, — Słowo wcielone,
Tu ogień wzrasta, — Serce przyrasta,
Tu pierś topnieje, — Tu miłość drętwieje.
Amen.

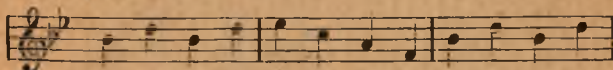
MSZA NA BOŻE NARODZENIE.

57. Wśród nocnej ciszy.

Na Introit.

1. { Wśródnocnej ci - szy głos, się roz - cho - dzi: }
{ Wstańcie pa - ste - rze, Bóg się wam ro - dzi. }

Czempędzej się wybie - raj - cie, do Bet - le - em

po - spie - szaj cie, Przy - wi - tać Pa - na.

2. Poszli, znaleźli Dzieciątko z żłobie,
Z wszystkimi znaki danemi sobie;
Jako Bogu cześć Mu dali,
A witając zawołali
Z wielkiej radości.
3. Ach witaj, Zbawco, zdawna żądany!
Cztery tysiące lat wyglądany;
Na Ciebie Króle, Prorocy
Czekali, A Tyś tej nocy
Nam się objawił.

4. I my czekamy na Ciebie Pana,
A skoro przyjdiesz na głos kapłana,
Padniemy na twarz przed Tobą,
Wierząc żeś jest pod osobą
Chleba i wina.

Na Gloria.

1. Pienia Aniołów brzmią pod niebiosy,
Śpiewajmy z nimi wspólnemi głosy:
Chwała Bogu w wysokości,
A ludziom na tej niskości
Niech pokój będzie.
2. Ojczy przedwieczny, Królu na niebie!
Coś nam dał Syna, wielbimy Ciebie:
Chwała Bogu i t. d.
3. O Synu Boży! przyjm dziękczynienie
Za Twoje dla nas dziś Narodzenie.
Chwała Bogu i t. d.
4. Ty w chwale Ojca sam jesteś Święty,
Wraz z Dzieckiem Świętem Bóg niepojęty
Chwała Brgu i t. d.

Na Credo.

1. Wierzę w jednego Boga na niebie,
Ojca, co ten świat stworzył dla Siebie;
I w Jezusa, Syna Jego,
We wszystkim Ojcu równego,
Pana naszego.

2. Który chcąc zbawić was ludzkie plemię,
Z górnych niebiosów zstąpił na ziemię;
Z Ducha Świętego poczęty,
Rodzi się między bydłęty
Z Maryi Panny.
3. Umarł, a potem gdy powstał żywy,
Wzniósł się do nieba, Bóg człek prawdziwy
Skąd gdy trąba na sąd wzbudzi,
Przyjdzie sądzić wszystkich ludzi
W dzień ostateczny.
4. Zarówno wierzę w Ducha Świętego,
Od Ojca, Syna pochodzącego,
Wierzę w Kościół, w nim zbawienie,
Wierzę w grzechów odpuszczenie,
I żywot wieczny.

Na Sanctus.

1. Śpiewajcie wspólnie głosami swemi,
Anieli w niebie, a my na ziemi;
Święty, Święty, zawsze Święty
Bóg zastępów niepojęty
W swym Majestacie.
2. Pełne są nieba, Boże, Twej chwały,
Pełna jest ziemia, pełen świat cały;
Niechaj wszystko się zdumiewa,
Niechaj wszystko Święty śpiewa
Bogu naszemu.

Po Podniesieniu.

1. Zawitaj Jezu dziś narodzony,
A w Sakramencie tym utajony;
Padamy na twarz przez Tobą,
Wierząc żeś jest pod osobą
Chleba i wina.
2. Błogosławiony! coś dla nas przyszedł,
Z czystych wnętrzności panińskich
Tobie śpiewamy Hosanna, [wyszedł];
Którego zrodziła Panna
Nienaruszona.

Na Agnus.

1. Baranku Boży! co ludzkie winy
Przyszedłeś gładzić, Boże jedyny!
I zaraz od narodzenia
Rozpoczynasz swe cierpienia,
Przepuść nam Panie!
2. Baranku Boży! co świata długi
Przyjąłeś na się w postaci sługi,
I wypłacasz nadobficie,
Poświęcając za nas życie,
Przepuść nam Panie!
3. Baranku Boży! niepokalany,
Coś za nas poniósł na krzyżu rany;

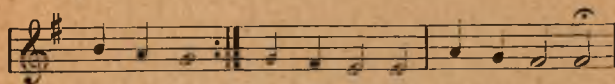
Do Ciebie grzeszni wołamy,
Twojej litości błagamy,
Przepuść nam Panie!

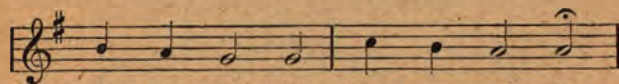
58. W żłobie leży.

1. { W żłobie le-ży, któż po-bie-ży ko-len-do-wać
Je-zu-so-wi Chrystu-so-wi dziś do nas ze-

ma-łe-mu, } Pa-stu-szkowie, przy-by-waj-cie,
sła-ne-mu? }

Je - mu wdzię-cznie przy - gry - waj - cie.

Ja - ko Pa - nu na - sze - mu.

2. My zaś sami z piosneczkami za wami pośpie-
[szymy,
A tak tego maleńkiego niech wszyscy zobaczymy,
Jak ubogo narodzony płacze w stajni położony,
Więc Go dziś ucieszymy.

Większe mnie dla nich kąpienie w krwawym
[czeka oceanie,
Skąd niebo będą mieli.

8. Trzej królowie, monarchowie, wschodni kraj
[opuszczają,
Serc ofiary z trzema dary Tobie Panu oddają;
Darami się kontentujesz, bardziej serca ich
Za co niech niebo mają. [szacujesz,

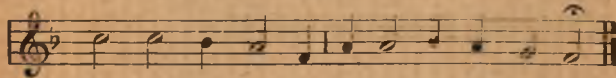
59. Zawitaj Jezu.

1. Za - wi - taj Je - zu z Panny na - ro - dzo - ny!

Cze - muś w żłobecz - ku u - bo - go zło - zo - ny,

Cze - muś w żłobecz - ku u - bo - go zło - zo - ny?

2. Cóż za przyczyna ubóstwa Twojego?
Znać by z sieroty czynił ubogiego.
3. Czemuż w tak lichej rodzisz się stajence?
Ziębisz w pieluszkach ciało Twe panięce.
4. Płaczesz, a na cóż? znać byśmy weseli,
W górnych pałacach wszyscy Cię widzieli.

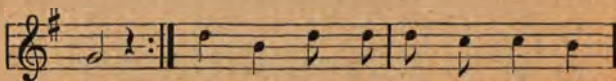
5. Płacze i Rachel dziełek swych o Boże!
Krwiā s̄farbowanych jako śliczne róże.
6. A Ty czem' z niemi wraz się nie farbujesz?
Znać że swej dla nich więcej krwi gotujesz.
7. Jadā do Ciebie wschodni trzej Królowie,
Oddajā dary sławni Monarchowie,
8. Któremi Ty się lubo kontentujesz,
Lecz bardziej serca onychże szacujesz.
9. Tyś serca pragnāł przez Mędrca Twojego,
Jakobys̄ nad nie miał nic milszego:
10. Więc po kołędzie serca oddajemy,
A za kołędę zbawienia pragniemy. Amen.

60. Z narodzenia Pana.

1. { Z na - ro - dze - nia Pa - na dzień dziś we - so -
Wy - śpie - wu - ją chwa - łę Bo - gu ży - wio -

ly: } Ra - dość lu - dzi wszę - dzie sły - nie,

A - niół bu - dzi przy do - li - nie

Pa - ste - rzów, co paś - li pod bo - rem wo - ły.

2. Wypada wśród nocy ogień z obłoku,
Dumają pasterze w takim widoku:
Każdy pyta co się dzieje?
Czy nie świta? czy nie dnieje?
Skąd ta łuna bije tak miła oku?
3. Ale gdy Anielskie głosy usłyszeli,
Zaraz do Betleem prosto bieżeli:
Tam witali w żłobie Pana,
Poklękali na kolana
I oddali dary co z sobą wzięli.
4. Potem wykrzyknęli w głos na przemiany:
Żyj Jezu maleńki, na świat wydany:
Niech Ci Panie od nas chwała,
Nieustannie wiecznie trwała,
Żyj nam Zbawicielu z nieba
[zesłany.
5. Odchodzą z Betleem pełni wesela,
Że już Bóg wysłuchał prózb Izraela:
Gdy tej nocy to widzieli,
Co prorocy widzieć chcieli
W ciele ludzkim Boga i Zba-
[wiciela.
6. I my z pastuszkami dziś się radujmy,
Chwałę z Aniołami wraz wyśpiewujmy:
Bo ten Jezus z nieba dany,
Weźmie nas między niebiany,
Tylko Go z całego serca miłujmy.

SPIS RZECZY.

	<i>Str.</i>
1. A czemuż mój Jezus	7
2. Ach ubogi żłobie	8
3. Adeste fideles	9
4. Anieli w niebie śpiewają	11
5. Anioł pasterzom mówił	12
6. A wczora z wieczora	13
7. Bóg się rodzi, gwiazda wschodzi	15
8. Bóg się rodzi, moc truchleje	19
9. Bóg się z Panny narodził	20
10. Boże i królu	22
11. Bracia, patrzcie jeno	23
12. Cieszymy się i pod niebiosy	24
13. Do Betleemu	26
14. Dzieciątko się narodziło	27
15. Dzisiaj w Betleem	28
16. Gdy się Chrystus rodzi	29
17. Gloria in excelsis	31
18. Hej bracia, co się dzieje?	33
19. Hej w dzień narodzenia	34
20. Infinitae bonitatis	36
21. In natali Domini	38
22. Jakaż to gwiazda	39
23. Jezusa narodzonego	41
24. Jezu, śliczny kwiecie	42
25. Kiedy król Heród królował	45
26. Któż o tej dobie	48
27. Którego pasterze chwalili	49
28. Lulajże Jezuniu	50
29. Mesyasz przyszedł	52

	<i>Str.</i>
30. Mizerna, cicha	54
31. Może teraz być wesolym	56
32. Na Boże Narodzenie	57
33. Narodzenia dzień Bożego	58
34. Narodził się Jezus Chrystus	60
35. Niepojęte dary	61
36. Nowy rok bieży	64
37. O błogosławiony żłobie	66
38. Pan Bóg w żłobie położony	68
39. Pan z nieba i z łona	71
40. Pasterze bieżeli	73
41. Pasterze drzemali w dolinie	75
42. Pasterze mili, coście widzieli?	76
43. Pójdźmy wszyscy do stajenki	78
44. Przybieżeli do Betleem	81
45. Raduj się ziemio	82
46. Raz wieczorem	84
47. Rozkwitnęła się lilia	85
48. Śliczna panienska	87
49. Tryumfy Króla niebieskiego	90
50. Ubogie pastuszki	92
51. W dzień Bożego Narodzenia	93
52. Wesołą nowinę	95
53. Witaj, Jezu ukochany	96
54. Witajmy Jezusa	99
55. Wiwat dzisiaj	100
56. Wspaniałości niezmiernych	102
57. Wśród nocnej ciszy	105
58. W żłobie leży	109
59. Zawitaj Jezu	111
60. Z narodzenia Pana	112

INSTYTUT
BADAŃ LITERACKICH PAN
BIBLIOTEKA II
 00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat 71
 Tel. 26-68-63

<http://rcin.org.pl>

WYDAWNICTWA TOW. AKC. S. ORGELBRANDA S-ÓW
W WARSZAWIE. KRAKOWSKIE-PRZEDMIEŚCIE 66.

ANTONI SUJKOWSKI.

GEOGRAFJA ZIEM DAWNEJ POLSKI

Z 204 ILUSTRACYAMI I 48 MAPAMI.

Powszechnie dawał się odczuć brak podręcznika, który mógłby być przewodnikiem dla nauczycieli geografii. Przeciętny polski inteligent nie miał też książki, w której mógłby znaleźć „Geografię ziem polskich”, opracowaną głębiej, wszechstronnie, wyczerpująco. Potrzebie tej zadadł czyni p. A. Sujkowski, autor „Geografii ekonomicznej”. Wydaje on obecnie nakładem Tow. Akc. S. Orgelbranda Syndrów swoją „Geografię ziem dawnej Polski”. Autor tak samo, jak na wykładach o Polsce, które miał dla kandydatów na wyższe posady administracyjne, nie unika geologii, morfologii, a raczej stara się uczynić je zrozumiałymi, bo, pisząc przy dzisiejszych metodach naukowych, pominać geologii nie może. Oprócz wiadomości o ziemi, jej kształtach i bogactwie, o klimacie, szacie roślinnej i zwierzęcej autor głównie zajmuje się człowiekiem i tem, co stanowi treść antropogeografji t. j. stosunkiem człowieka do ziemi. Wpływ

F

18.530